

TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ



KİTABIN ÖZÜ

TESPİT • TEŞHİS • TEDAVİ • TEVHİDE DAVET

Bu kitabın amacı, tarikat inanç ve uygulamalarını Kur'an ve sahih sünnetin ölçüsüyle değerlendirmek; doğruyu yanlıştan ayırmak ve hakkı göstermektir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah’a ve Resûl’e götürün.” (Nisâ, 4/59)

Amacımız, şirke düşüren inançları tespit etmek, bid’atten sakındırmak ve hurafelerin yerine dinin sahih delillerini koymaktır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şüphesiz mescitler Allah’ındır. O hâlde Allah ile birlikte hiç kimseye dua etmeyin.” (Cin, 72/18)

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim bu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)

Amacımız, insanları şahıslara körü körüne bağlanmaya değil, dini delille öğrenmeye ve yaşamaya çağırmaktır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme.” (İsrâ, 17/36)

Hiçbir şeyh insanüstü görülmemeli, yanılmaz kabul edilmemeli ve sözü Allah’ın ve Resûlü’nün hükmünün önüne geçirilmemelidir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’ın ve Resûlü’nün önüne geçmeyin.” (Hucurât, 49/1)

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“İtaat ancak meşru olandadır.” (Buhârî, 7257; Müslim, 1840)

Her insanın din adına söylediği söz delille değerlendirilir. Ölçümüz şahısların makamı, rüyası veya keşfi değil; Kur'an ve sahih sünnettir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Eğer doğru söyleyenler iseniz delilinizi getirin.” (Bakara, 2/111)

Hedefimiz kişileri topluca mahkûm etmek değil; hatayı teşhis etmek, doğruyu göstermek, insanları tevhide davet etmek ve yalnızca Allah’a kulluğa yöneltmektir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: İşte benim yolum budur. Ben ve bana uyanlar, bilerek Allah’a davet ederiz.” (Yûsuf, 12/108)

“Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.” (Fâtiha, 1/5)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ

TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

*“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”*

YÜNUS, 10/106

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



1. ALLAH'A YAKLAŞMAK İÇİN BİR ŞEYHE BAĞLANMAK ŞART MIDIR?



MUHATAP

Bana, “Bir şeyhe bağlanmadan Allah’a yaklaşamazsın. Manevî terbiye için mutlaka bir tarikata girmen gerekir” diyorlar. Allah’a yakınlaşmak gerçekten bir şeyhe bağlanmaya mı bağlıdır?



DAVETÇİ

Hayır. Allah’a yaklaşmanın yolu, O’na tevhid üzere kulluk etmek, farzlarını yerine getirmek ve Resûlullah’ın ﷺ sünnetine uymaktır. Allah, kendisine yaklaşmayı bir şeyhe veya tarikata bağlama şartına bağlamamıştır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

**“Kullarım sana beni sorduklarında, şüphesiz ben yakınım.
Bana dua ettiğinde dua edenin duasına karşılık veririm.”**

(Bakara, 2/186)



MUHATAP

Peki, bir şeyhten din öğrenmek veya onun terbiyesinden faydalanmak yanlış mıdır?



DAVETÇİ

Hayır. Güvenilir bir âlimden ilim öğrenmek, nasihat almak ve salih insanlarla beraber olmak meşrudur. Fakat ilim öğrenmek ile bir insanı Allah’a ulaşmanın zorunlu aracı olarak kabul etmek aynı şey değildir.

Bir hoca sana Kur’an’ı ve sünneti öğretir; senin yerine Allah’a kulluk edemez. Seni doğruya yönlendirebilir; fakat kalplere hidayet vermek onun elinde değildir.



MUHATAP

Bazıları da “Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır” diyor. Bu söz dinî bir delil midir?



DAVETÇİ

Bir sözün yaygın olması, onu ayet veya sahih hadis hâline getirmez. Bu ifadeyi, her Müslümanın mutlaka bir tarikat şeyhine bağlanması gerektiğine delil olarak kullanmak doğru değildir.

Resûlullah ﷺ, Allah’a yaklaşmanın yolunu açıklarken belirli bir tarikata intisabı değil, Allah’ın farz kıldığı ibadetleri ve ardından yapılan nafileleri bildirmiştir.



DELİL

Resûlullah ﷺ, Allah Teâlâ’nın şöyle buyurduğunu haber vermiştir:

“Kulum, kendisine farz kıldığım şeylerden bana daha sevimli olan hiçbir şeyle bana yaklaşmaz. Kulum nafilelerle de bana yaklaşmaya devam eder; nihayet ben onu severim.”

(Buhârî, 6502)



SONRAKİ SORU:

Bir şeyh, Allah ile kul arasında zorunlu bir aracı olabilir mi?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

*“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”*

YÜNUS, 10/106

2.

BİR ŞEYH, ALLAH İLE KUL ARASINDA ZORUNLU BİR ARACI OLABİLİR Mİ?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyh olmadan Allah’a ulaşamazsın. Şeyh, müridi Allah’a ulaştıran kapıdır” diyor. Allah’a dua etmek ve O’na yaklaşmak için gerçekten bir aracı ihtiyacım var mı?



DAVETÇİ

Hayır. Allah, kullarına kendisine doğrudan dua etmelerini emretmiştir. Bir şeyhi Allah ile kul arasında zorunlu aracı kabul etmek için Kur’an’dan veya sahih sünnetten delil gerekir. Allah, kendisine dua eden kulunun duasını işittiğini ve ona yakın olduğunu bildirmiştir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

**“Kullarım sana beni sorduklarında, süphesiz ben yakınım.
Bana dua ettiğinde dua edenin duasına karşılık veririm.”**

(Bakara, 2/186)



MUHATAP

Peki, bir hocadan benim için dua etmesini istemem de aracılık sayılır mı?



DAVETÇİ

Hayır. Hayatta olan bir Müslümandan senin için Allah’a dua etmesini istemek ile o kişiyi dualarının Allah’a ulaşması için zorunlu bir kapı saymak aynı şey değildir. İlkinde dua yine Allah’a yöneltilir. İkincisinde ise Allah’ın koymadığı bir şart ileri sürülür.



MUHATAP

“Biz şeyhe ibadet etmiyoruz; onu yalnızca Allah’a yaklaşmak için aracı görüyoruz” denirse ne cevap verilir?



DAVETÇİ

Önce aracı sözüyle ne kastedildiği sorulur. Bir hocanın sana dini öğretmesi ve nasihat etmesi başka; ona dua etmen, ondan yalnızca Allah’ın verebileceği şeyleri istemen veya Allah’ın seni ancak onun aracılığıyla işiteceğine inanman başkadır.

Kur’an, Allah’a yaklaşmak amacıyla Allah’tan başkasına ibadet etmeyi gerekçe gösterenlerin sözünü şöyle aktarır:

“Biz onlara ancak bizi Allah’a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.”
(Zümer, 39/3)

Bu ayet, Allah’a yaklaşma niyetinin Allah’tan başkasına yöneltilen ibadeti meşru kılmadığını gösterir. Ancak ayetin bildirdiği ibadet ile bir âlimden ilim veya dua istemek birbirine karıştırılmamalıdır.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin ki duanızı karşılık vereyim.”

(Mü’min, 40/60)



SONRAKİ SORU:

Şeyhe teslim olmak ile Allah’a teslim olmak arasındaki fark nedir?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

*“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”*

YÜNUS, 10/106



3

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



3.

ŞEYHE TESLİM OLMAK İLE ALLAH’A TESLİM OLMAK ARASINDAKİ FARK NEDİR?



MUHATAP

Bana, “Şeyhine tam teslim olmalısın. Onun sözünü sorgulama; ne emrederse yap” diyorlar. Allah’a teslim olmak ile şeyhe teslim olmak aynı şey midir?



DAVETÇİ

Hayır. Allah’a teslim olmak, O’nun emirlerine boyun eğmek ve ibadeti yalnızca O’na yöneltmektir. Bir şeyhe itaat ise Allah’ın ve Resûlü’nün emirlerine uygun olduğu sürece söz konusudur. Hiçbir insanın sözü, Allah’ın hükmünün önüne geçirilemez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, mümin bir erkek ve mümin bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur.”
(Ahzâb, 33/36)



MUHATAP

Peki, şeyhim bana dinî bir konuda emir verdiğinde nasıl davranmalıyım?



DAVETÇİ

Önce emrin ne olduğunu ve hangi delile dayandığını öğrenmelisin. Kur’an’a ve sahih sünnete uygun bir nasihatten faydalanabilirsin. Fakat şeyhin emrini, doğruluğu araştırılamayan ve her durumda uyulması gereken bir dinî hüküm sayamazsın.

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“İtaat ancak mâruf olan şeydedir.”
(Buhârî, 7145; Müslim, 1840)



MUHATAP

“Şeyhine nedenini sorma; onun bildiğini sen bilemezsin” denirse ne yapmalıyım?



DAVETÇİ

Bir âlimin senden daha bilgili olması mümkündür. Bilmediğin konuyu ona sorabilir, açıklamasından faydalanabilirsin. Ancak ilim sahibi olmak, kişiyi hatasız kılmaz. Dinî bir iddiaya delil sormak ile bir âlime saygısızlık etmek aynı şey değildir.

Şeyhin bir sözünün Kur’an’a veya sahih sünnete aykırı olduğunu düşünüyorsan meseleyi güvenilir ilim ehliyle araştırmalısın. Delil açık olduğunda ise şahsa bağlılık uğruna onu terk etmemelisin.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Resûl’e itaat edin ve sizden olan yetki sahiplerine de. Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, Allah’a ve ahiret gününe inanıyorsanız onu Allah’a ve Resûl’e götürün.”
(Nisâ, 4/59)



SONRAKİ SORU:

Bir şeyhin sözü, Allah’ın ve Resûlü’nün hükmünün önüne geçirilebilir mi?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÜNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



4.

BİR ŞEYHİN SÖZÜ, ALLAH’IN VE RESÜLÜ’NÜN HÜKMÜNÜN ÖNÜNE GEÇİRİLEBİLİR Mİ?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyhimizin sözünde hikmet vardır. Söylediği şey bize ayet ve hadislere aykırı görünse bile ona uymalıyız” diyor. Bir şeyhin sözü, Allah’ın ve Resûlü’nün hükmünden üstün tutulabilir mi?



DAVETÇİ

Hayır. Dinde mutlak itaat Allah’a ve Resûlü’ne aittir. Bir âlimin veya şeyhin sözü, Kur’an’a ve sahih sünnete uygun olduğu ölçüde kabul edilir. Hiçbir insanın sözü, Allah’ın hükmünü değiştiremez veya Resûlullah’ın ﷺ sünnetini geçersiz kılamaz.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’ın ve Resûlü’nün önüne geçmeyin.”

(Hucurât, 49/1)



MUHATAP

Peki, şeyhim bir ibadeti emreder ve “Bunun delilini sormayın, bana güvenin” derse ne yapmalıyım?



DAVETÇİ

Önce bu ibadetin dinî dayanağını öğrenmelisin. Bir âlimin açıklamasından faydalanmak başka, onun sözünü delil aranmayan bağımsız bir din kaynağı kabul etmek başkadır. Allah’a yakınlaşmak amacıyla yapılan bir ibadetin meşruiyeti, yalnızca şeyhin onu emretmesine dayanmaz.



MUHATAP

“Şeyhimiz sıradan insanların bilmediği hakikatleri bilir; onun için ayet ve hadislerin zahirine uymak zorunda değildir” denirse?



DAVETÇİ

Bir insanın ilim sahibi olması, onu Allah’ın emirlerinden muaf tutmaz. Bir dinî iddia, “gizli bilgi” veya “özel makam” gerekçesiyle Kur’an ve sahih sünnetin denetimi dışına çıkarılamaz. Hiçbir şeyhin kendisine özgü, vahyin hükümlerini aşan bir dinî yetkisi yoktur.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.”

(Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



MUHATAP

Bir şeyhin görüşüyle sahih bir hadis arasında çelişki olduğunu düşünürsem nasıl davranmalıyım?



DAVETÇİ

Önce hadisin sıhhatini, anlamını ve konuyla ilgili diğer delilleri güvenilir ilim ehliyle araştırmalısın. Görünürdeki her farklılık gerçek bir çelişki olmayabilir. Ancak mesele açıklığa kavuştuğunda şahsa bağlılık uğruna Allah’ın ve Resûlü’nün hükmü terk edilmez.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Aralarında hüküm vermesi için Allah’a ve Resûlü’ne çağrıldıklarında müminlerin sözü ancak ‘İşittik ve itaat ettik’ demeleridir.”

(Nûr, 24/51)



SONRAKİ SORU:

Şeyhi hatasız ve sorgulanamaz kabul etmek tevhid anlayışını nasıl etkiler?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÛNUS, 10/106

5.

ŞEYHİ HATASIZ VE SORGULANAMAZ KABUL ETMEK TEVHİD ANLAYIŞINI NASIL ETKİLER?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyhimiz hata yapmaz. Onun sözlerini sorgulamak, manevî makamına saygısızlıktır” diyor. Bir şeyhin hatasız olduğuna inanmak doğru mudur?



DAVETÇİ

Hayır. Bir şeyhin ilim ve takva sahibi olması, onun her sözünün ve davranışının doğru olduğu anlamına gelmez. Dinî konularda hiçbir şeyhin sözü, Kur’an ve sahih sünnetin üzerinde tutulamaz. Bir insanı hatasız kabul etmek, onun yanlışlarını da din adına benimseme tehlikesi doğurur.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp; bunların hepsi ondan sorumludur.”

(İsrâ, 17/36)



MUHATAP

Peki, şeyhimin sözünü sorgulamam ona saygısızlık sayılır mı?



DAVETÇİ

Hayır. Bir hocaya saygı göstermek, onun görüşünü deliliyle öğrenmeye engel değildir. Saygı, bir insanın bütün sözlerini araştırmadan doğru kabul etmek demek değildir. Bilmediğin bir meseleyi ilim ehline sorabilir; sana açıklanan delilleri öğrenebilirsin.



MUHATAP

“Şeyhin yaptığı sana yanlış görünse de mutlaka bir hikmeti vardır; ona itiraz etme” denirse ne yapmalıyım?



DAVETÇİ

Bir davranışın sebebini hemen anlayamayabilirsin. Bu yüzden aceleyle hüküm vermemeli, önce meseleyi araştırmalısın. Fakat “Mutlaka bir hikmeti vardır” sözü, açıkça yanlış olduğu anlaşılan bir davranışı doğru hâle getirmez. Şeyhin sözü veya uygulaması da dinin ölçüleriyle değerlendirilir.



MUHATAP

Şeyhe aşırı bağlılık tevhid açısından ne zaman tehlikeli hâle gelir?



DAVETÇİ

Şeyhe duyulan saygı, Allah’a mahsus bir hakkın ona verilmesine dönüşürse tevhid açısından ciddi bir sorun ortaya çıkar. Örneğin bir şeyhin gaybı kendiliğinden bildiğine, günahları bağışladığına veya Allah’ın hükmünü değiştirebildiğine inanmak, Allah’a ait yetkileri bir kula nispet etmek anlamına gelir.

Ancak bir şeyhe saygı duymak veya onun bir görüşünde yanılmak ile Allah’a mahsus sıfatları ona nispet etmek aynı şey değildir. Her inanç ve davranış, ne ifade ettiği açıklığa kavuşturularak ayrı ayrı değerlendirilmelidir.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Resûl’e itaat edin ve sizden olan yetki sahiplerine de. Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz onu Allah’a ve Resûl’e götürün.”

(Nisâ, 4/59)



SONRAKİ SORU:

Bir şeyhe duyulan sevgi ve saygı ne zaman dinî aşırılığa dönüşür?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



6

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



6. BİR ŞEYHE DUYULAN SEVGİ VE SAYGI NE ZAMAN DİNÎ AŞIRILIĞA DÖNÜŞÜR?



MUHATAP

Şeyhimi seviyor, ona saygı duyuyor ve nasihatlerinden faydalaniyorum. Fakat bazıları, “Şeyhini herkesten çok sevmeli, onun sözünü hiçbir zaman sorgulamamalı” diyor. Bir şeyhi sevmek ne zaman aşırılığa dönüşür?



DAVETÇİ

Güvenilir bir âlimi ilmi ve güzel ahlakı sebebiyle sevmek, ona saygı göstermek ve nasihatinden faydalanmak meşrudur. Ancak bu sevgi, Allah’a ve Resûlü’ne itaati geri plana atarsa veya şeyhin her sözünü sorgulanamaz bir dinî hüküm hâline getirirse aşırılığa dönüşür.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.”
(Âl-i İmrân, 3/31)



MUHATAP

Peki, “Şeyhini Allah için seviyorsan onun her emrine uymalı” denirse?



DAVETÇİ

Allah için sevmek, sevdiğin kişinin bütün davranışlarını doğru kabul etmek değildir. Bir şeyhin sana iyiliği emretmesinden faydalanabilirsin. Fakat Allah’a isyan içeren bir emre, onu kim verirse versin itaat edilmez.

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“İtaat ancak mâruf olan şeydedir.”
(Buhârî, 7145; Müslim, 1840)



MUHATAP

Bazıları şeyhinin kendilerini her an gördüğüne, kalplerinden geçenleri bildiğine ve nerede olurlarsa olsunlar kendilerine yardım ettiğine inanıyor. Bu da sevgi ve saygı kapsamında mıdır?



DAVETÇİ

Hayır. Bir insanı sevmek başka, ona Allah’a mahsus bilgi ve kudret atfetmek başkadır. Bir şeyhin bütün müridlerini her an gördüğünü, kalplerindeki gizli düşünceleri kendiliğinden bildiğini veya her yerde hazır bulunarak yardım ettiğini iddia etmek için sevgi yeterli bir gerekçe değildir. Bu tür iddialar, tevhid ölçüsüyle ve delilleriyle ayrıca incelenmelidir.



MUHATAP

Öyleyse bir şeyhe duyduğum sevgiyi hangi ölçüyle korumalıyım?



DAVETÇİ

Onu bir kul olarak sev; ilminden ve doğru nasihatinden faydalan. Fakat ibadetini, duanı ve yalnızca Allah’a ait olan güven ve teslimiyetini bir insana yöneltme. Şeyhin sözüyle açık bir dinî delil arasında çelişki olduğunu düşündüğünde meseleyi güvenilir ilim ehliyle araştır; şahsa bağlılığı delilin önüne geçirme.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“İnsanlardan bazıları Allah’tan başkasını O’na denk tutar ve onları Allah’ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah’a olan sevgisi ise daha güçlüdür.”
(Bakara, 2/165)

Bu ayet, Allah’a mahsus sevginin ve kulluğun başkasına yöneltilmemesi gerektiğini bildirir. Bir âlime duyulan meşru sevgi ile onu Allah’a denk tutan sevgi aynı değildir.



SONRAKİ SORU:

Şeyh tövbe alır mı; kulun tövbesini kim kabul eder?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÛNUS, 10/106



7

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



7. | ŞEYH TÖVBE ALIR MI; KULUN TÖVBESİNİ KİM KABUL EDER?



MUHATAP

Bazı tarikatlarda insanlar şeyhin karşısına geçip elini tutarak tövbe ediyor. Hatta “Şeyhten tövbe almadan günahlarından kurtulamazsın” diyenler var. Tövbe etmek için mutlaka bir şeyhe gitmek gerekir mi?



DAVETÇİ

Hayır. Tövbe, kulun günahından dönerek doğrudan Allah’a yönelmesidir. Bir şeyhin huzuruna çıkmak, elini tutmak veya bir tarıkata girmek tövbenin şartı değildir. Günahları bağışlayan ve samimi tövbeyi kabul eden Allah’tır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“O, kullarından tövbeyi kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.”
(Şûrâ, 42/25)



MUHATAP

Peki, bir şeyh insanlara tövbe ettiriyor ve onlara tövbe sözlerini tekrar ettiriyorsa bu yanlış mıdır?



DAVETÇİ

Bir hocanın insanlara tövbenin anlamını öğretmesi, günahlarından vazgeçmelerini öğütlemesi ve onlarla birlikte Allah’a dua etmesi başka; tövbeyi kendi elinden alınması gereken zorunlu bir merasim hâline getirmesi başkadır.

Bir insan sana tövbeyi hatırlatabilir; fakat senin tövbeni kabul eden veya günahlarını bağışlayan kişi olamaz.



MUHATAP

“Şeyhin elini tutarak tövbe edersen tövben daha makbul olur” denirse ne cevap verilir?



DAVETÇİ

Böyle bir dinî üstünlük iddiası delil gerektirir. Allah’ın kabulünü, belirli bir kişinin elini tutmaya veya belirli bir merasime bağlayamayız. Önemli olan, günahı terk ederek pişmanlık duymak, ona dönmemeye samimiyetle karar vermek ve Allah’tan bağışlanma dilemendir. Başkasının hakkını çiğnediyse o hakkı da iade etmeli veya hak sahibinden helallik istemelisin.



MUHATAP

Çok günah işlemiş biri, şeyhe gitmeden kendi başına Allah’a tövbe edebilir mi?



DAVETÇİ

Evet. Ne kadar günah işlemiş olursan ol, Allah’ın rahmetinden ümit kesme. Tövbeni ertelemekten doğrudan Allah’a yönel. Samimi tövbe için bir şeyhin iznini, özel bir mekânı veya tarikat üyeliğini bekleme.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Ey kendilerine karşı aşırı giden kullarım! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”
(Zümer, 39/53)



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah’tan başka günahları kim bağışlayabilir?”
(Âl-i İmrân, 3/135)



SONRAKİ SORU:

Tövbe etmek için dergâha gitmek, şeyhin elini tutmak veya özel bir merasime katılmak gerekir mi?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106

8. TÖVBE ETMEK İÇİN DERGÂHA GİTMEK, ŞEYHİN ELİNİ TUTMAK VEYA ÖZEL BİR MERASİME KATILMAK GEREKİR Mİ?



MUHATAP

Bana, “Gerçek tövbe için dergâha gelmeli, şeyhin elini tutmalı ve onun yönettiği tövbe merasimine katılmalısın” diyorlar. Tövbe etmek için özel bir mekân veya merasim şart mıdır?



DAVETÇİ

Hayır. Tövbe için belirli bir dergâha gitmek, bir şeyhin elini tutmak veya özel bir merasime katılmak şart değildir. Tövbe, kulun günahından vazgeçip pişmanlık duyarak Allah’a yönelmesidir. Allah, kullarına tövbe etmelerini emretmiş; tövbenin kabulünü belirli bir mekâna veya kişinin aracılığına bağlamamıştır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’a içtenlikle tövbe edin.”
(Tahrîm, 66/8)



MUHATAP

Peki, bir hocanın insanları bir araya getirip tövbeye davet etmesi yanlış mıdır?



DAVETÇİ

Bir hocanın insanlara tövbeyi anlatması, günahlarını terk etmelerini öğütlemesi ve onlara istiğfarı öğretmesi meşrudur. Ancak bu öğüt ve öğretimi, tövbenin geçerli olması için katılması gereken özel bir dinî merasim gibi sunmak kaşka bir iddiadır. Böyle bir şartın dinî delili bulunmalıdır.



MUHATAP

“Şeyhin elini tutarak tövbe etmek daha faziletlidir; böylece günahların silinir” denirse ne cevap verilir?



DAVETÇİ

Bir uygulamanın ibadet olarak diğerinden daha faziletli olduğunu söylemek delil gerektirir. Günahları bağışlayan Allah’tır, bir kişinin elini tutmak kendiliğinden günahları silmez. Şeyh sana tövbeyi öğretebilir, fakat tövbenin kabulünü kendi eline veya merasimine bağlayamaz.



MUHATAP

Evimde, iş yerimde veya yolculuk sırasında da tövbe edebilir miyim?



DAVETÇİ

Evet. Günahını fark ettiğin anda tövbe edebilirsin. Günahı bırak, yaptığından pişmanlık duy, ona dönmemeye samimiyetle karar ver ve Allah’tan bağışlanma dile. Başkasının hakkını ihlal ettiysen o hakkı da iade et veya hak sahibiyile helalleş. Tövbeyi bir merasimi bekleyerek erteleme.

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Allah, kulunun tövbesini can boğaza gelmedikçe kabul eder.”
(Tirmizî, 3537; İbn Mâce, 4253 — Hasen)



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Kim bir kötülük yapar veya kendine zulmeder de sonra Allah’tan bağışlanma dilerse Allah’ı çok bağışlayıcı, çok merhametli bulur.”
(Nisâ, 4/110)



SONRAKİ SORU:

Şeyh, müridinin günahlarını bağışlayabilir mi?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÛNUS, 10/106

9. | ŞEYH, MÜRİDİNİN GÜNAHLARINI BAĞIŞLAYABİLİR Mİ?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyhimiz bizi affederse Allah da affeder. Onun duası ve himmeti sayesinde günahlarımız silinir” diyor. Bir şeyh, müridinin günahlarını bağışlayabilir mi?



DAVETÇİ

Hayır. Günahları bağışlamak Allah’a aittir. Bir şeyh, müridinin tövbe etmesine yardımcı olabilir, ona istiğfarı öğretebilir ve Allah’tan onun bağışlanmasını dileyebilir. Fakat Allah adına günah bağışlama yetkisine sahip değildir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah’tan başka günahları kim bağışlayabilir?”

(Âl-i İmrân, 3/135)



MUHATAP

Peki, şeyhim bana “Seni affettim” derse günahım bağışlanmış olur mu?



DAVETÇİ

Önce hangi affın kastedildiğine bakılır. Şeyhine karşı kişisel bir haksızlık yaptıysan o, kendi hakkından vazgeçerek seni affedebilir. Fakat bu, Allah’a karşı işlediğin günahların da onun tarafından bağışlandığı anlamına gelmez. Allah’a karşı işlediğin günah için Allah’a tövbe etmelisin.



MUHATAP

“Şeyhin manevî makamı yüksektir; Allah katında müridlerinin bütün günahlarını sildirebilir” denirse?



DAVETÇİ

Bir kimsenin Allah katındaki makamını ve başkaları için hangi yetkilere sahip olduğunu delilsiz biçimde belirleyemeyiz. Şeyhin duası ile günahları bağışlama yetkisi birbirinden farklıdır. O, Allah’a dua edebilir; fakat duanın kabulünü garanti edemez ve Allah’ın vereceği hükmü kendi adına ilan edemez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Göklerde nice melek vardır ki Allah’ın dilediği ve razı olduğu kimse için izin vermedikçe onların şefaati hiçbir fayda sağlamaz.”

(Necm, 53/26)



MUHATAP

Öyleyse günahlarımın bağışlanması için ne yapmalıyım?



DAVETÇİ

Doğrudan Allah’a yönelerek samimiyetle tövbe et. Günahı bırak, yaptığandan pişmanlık duy ve ona dönmemeye karar ver. Başkasının hakkını çiğnediyisen hakkını iade et veya ondan helallik iste. Bir hocadan nasihat ve dua isteyebilirsin; ancak bağışlanmanı onun elinde görme.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“O, kullarından tövbeyi kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.”

(Şürâ, 42/25)



SONRAKİ SORU:

Şeyhin, müridinin kalbinden geçenleri ve gizli hâllerini bildiğine inanmak doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



10

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



10.

ŞEYHİN, MÜRİDİNİN KALBİNDEN GEÇENLERİ VE GİZLİ HÂLLERİNİ BİLDİĞİNE İNANMAK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyhimiz müridinin kalbinden geçenleri bilir. Ondan hiçbir düşünceni veya gizli hâlini saklayamazsın” diyor. Bir şeyh, insanların kalplerindekileri kendiliğinden bilebilir mi?



DAVETÇİ

Hayır. Kalplerde saklananları eksiksiz ve kendiliğinden bilmek Allah’a mahsustur. Bir insan, karşısındakinin sözlerinden ve davranışlarından bazı şeyler anlayabilir; fakat bu, onun bütün gizli düşünceleri bildiği anlamına gelmez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü hakkıyla bilendir.”
(Âl-i İmrân, 3/119)



MUHATAP

Peki, şeyhim bazen söylemediğim bir şeyi doğru tahmin ediyor. Bu, kalbimden geçenleri bildiğinin delili değil midir?



DAVETÇİ

Hayır. Bir kimsenin isabetli tahminde bulunması, seni iyi tanıması veya davranışlarından bir sonuç çıkarması mümkündür. Bir olayda doğruyu bilmiş olması, bütün kalpleri ve gizli hâlleri bildiğini göstermez. Böyle bir iddia, kişisel tecrübeyle değil, dinî delille değerlendirilmelidir.



MUHATAP

“Allah, sevdiği kullarına gaybı bildirir; şeyhimiz de bu yüzden müridlerinin bütün sırlarını bilir” denirse?



DAVETÇİ

Allah’ın bir kuluna belirli bir bilgiyi bildirmesi ile o kulun gaybı kendiliğinden ve sınırsız biçimde bilmesi aynı şey değildir. Kur’an, gayb bilgisinin Allah’a ait olduğunu ve Allah’ın seçtiği elçilerine dilediği gayb bilgisini bildirebileceğini haber verir. Bundan hareketle herhangi bir şeyhin bütün müridlerinin kalplerini sürekli bildiği sonucuna varılamaz.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“O, gaybı bilendir. Gaybını hiç kimseye açmaz. Ancak razı olduğu bir elçi müstesna.” (Cin, 72/26–27)



MUHATAP

Öyleyse “Şeyhim kalbimi biliyor” düşüncesiyle sürekli korku içinde yaşamam doğru mudur?



DAVETÇİ

Hayır. Kalbini ve niyetini bilen Allah’tır; kulluğunu da O’na yöneltmelisin. Bir hocaya karşı dürüst olman ve nasihatinden yararlanman güzeldir. Ancak onun her düşünceni bildiği iddiasını delilsiz kabul etme. Bir kişinin manevî otoritesi, seni Allah’a ait bilgi ve yetkileri ona nispet etmeye yöneltmemelidir.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Göklerde ve yerde Allah’tan başka hiç kimse gaybı bilmez.”
(Neml, 27/65)



SONRAKİ SORU:

Şeyhin, müridini her an gördüğüne ve nerede olursa olsun onu gözetlediğine inanmak doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÜNUS, 10/106

11.

ŞEYHİN, MÜRİDİNİ HER AN GÖRDÜĞÜNE VE NEREDE OLURSA OLSUN ONU GÖZETLEDİĞİNE İNANMAK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyhimiz nerede olursak olalım bizi görür. Yalnızken yaptıklarımızdan bile haberdardır” diyor. Bir şeyhin bütün müridlerini her an görmesi mümkün müdür?



DAVETÇİ

Bir şeyhin bütün müridlerini her yerde ve her an kendiliğinden gördüğüne inanmak için dinî bir delil yoktur. İnsan, Allah’ın kendisine verdiği sınırlı görme ve bilme imkânlarına sahiptir. Kullarının açık ve gizli bütün hâllerini eksiksiz bilen ve gözeten ise Allah’tır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şüphesiz Allah, üzerinizde gözetleyicidir.”

(Nisâ, 4/1)



MUHATAP

Peki, şeyhim uzakta yaşadığım bir olayı doğru anlatırsa bu, beni sürekli gördüğünü göstermez mi?



DAVETÇİ

Hayır. Bir olayın kendisine başkası tarafından anlatılmış olması, onu tahmin etmesi veya tesadüfen doğru söylemesi mümkündür. Belirli bir olayı bilmek, bütün müridleri her an ve her yerde gördüğünün kanıtı değildir. Böyle kapsamlı bir yetki iddiası, kişisel anlatılarla dinî inanç hâline getirilemez.



MUHATAP

“Allah, sevdiği kullarına keramet verir; şeyhimiz de keramet sayesinde bizi her an görebilir” denirse?



DAVETÇİ

Allah’ın dilemesiyle bir kulun olağan dışı bir olay yaşaması ile o kulun sürekli ve sınırsız bir gözetleme yetkisine sahip olması aynı şey değildir. Keramet iddiası, bir insana Allah’a mahsus sıfatları nispet etmeye gerekçe yapılamaz. Her anlatı ayrıca araştırılmalı; bir olaydan hareketle delilsiz, genel bir dinî hüküm çıkarılmamalıdır.



MUHATAP

“Şeyhim beni her an görüyor” düşüncesiyle hareket etmek yerine neyi esas almalıyım?



DAVETÇİ

Allah’ın seni gördüğünü ve yaptıklarını bildiğini esas almalısın. İnsanların yanında da yalnızken de O’na karşı sorumluluğunu hatırla. Bir hocanın nasihatinden faydalanabilirsin; fakat kulluğunu, onun seni sürekli gözetlediği inancı üzerine kurma.

Resülullah ﷺ, ihsanı şöyle açıklamıştır:

“Allah’a, O’nu görüyormuşsun gibi ibadet etmendir. Sen O’nu görmesen de O seni görmektedir.” (Buhârî, 50; Müslim, 9)



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“O, nerede olursanız olun sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.” (Hadid, 57/4)

Bu ayet, Allah’ın kullarının hâllerini bildiğini ve gördüğünü bildirir; bir şeyhin bütün müridlerini sürekli gördüğüne delil değildir.



SONRAKİ SORU:

Şeyhin, müridinin rüyasına girerek ona dinî emirler verdiğine inanmak doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÛNUS, 10/106

12.

ŞEYHİN, MÜRİDİNİN RÜYASINA GİREREK ONA DİNÎ EMİRLER VERDİĞİNE İNANMAK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, “Şeyhim rüyama girdi ve bana özel bir zikir yapmamı emretti. Bu emre uymak zorundayım” diyor. Rüyada görülen bir şeyhin sözleri dinî hüküm sayılır mı?

Hayır. Rüyalar, yeni bir ibadet veya bağlayıcı dinî hüküm belirlemenin kaynağı değildir. Bir kimse rüyasında şeyhini gördüğünü düşünebilir; fakat bu, gördüğü kişinin gerçekten şeyhi olduğunu veya rüyada söylenenlerin Allah tarafından verilmiş bir emir olduğunu kanıtlamaz.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam’ı seçtim.” (Mâide, 5/3)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, rüyamda şeyhim bana belirli sayıda zikir yapmamı veya özel bir ibadet uygulamamı söylerse ne yapmalıyım?

Önce o uygulamanın Kur’an’da ve sahih sünnette dayanağı olup olmadığına bakmalısın. Rüyada söylendiği için bir zikre özel sayı, vakit veya dinî üstünlük atfedilemez. Meşru bir ibadeti yapabilirsin; ancak rüyayı, o ibadetin herkese bağlayıcı olduğuna delil gösteremezsin.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhim rüyamda bana ileride olacak bir olayı haber verdi ve olay gerçekleşti. Bu, onun gaybı bildiğini göstermez mi?”

Hayır. Bir rüyanın sonradan yaşanan bir olaya benzemesi, bir şeyhin gaybı kendiliğinden bildiğini veya rüyalar aracılığıyla sürekli haber verdiğini kanıtlamaz. Rüyalar farklı sebeplerle görülebilir; bazıları kişinin gündelik düşüncelerinden ve kaygılarından kaynaklanabilir. Bu tür tecrübelerden genel bir inanç hükmü çıkarılmaz.



MUHATAP



DAVETÇİ

İslam’da doğru rüyaların bir değeri yok mudur?

Vardır. Resûlullah ﷺ, salih rüyaların müjde niteliği taşıyabileceğini bildirmiştir. Ancak bir rüyanın kişiyi sevindirmesi veya uyarması başka, onu dinî delil ve bağlayıcı emir saymak başkadır. Peygamberlerin vahiy niteliğindeki rüyalarıyla diğer insanların rüyaları aynı hükümde değildir.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Salih rüya, Allah’tandır.” (Buhârî, 6984; Müslim, 2261)

Bir rüya seni meşru bir iyiliğe teşvik edebilir; fakat haramı helal, helali haram kılamaz ve dinde yeni bir ibadet belirleyemez.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Yoksa onların, Allah’ın izin vermediği şeyleri kendilerine din olarak belirleyen ortakları mı var?” (Şûrâ, 42/21)



SONRAKİ SORU:

Keşif ve ilham yoluyla Kur’an ve sünnette bulunmayan dinî bilgiler elde edildiği iddiası doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÜNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



13.

KEŞİF VE İLHAM YOLUYLA KUR’AN VE SÜNNETTE BULUNMAYAN DİNÎ BİLGİLER ELDE EDİLDİĞİ İDDİASI DOĞRU MUDUR?



MUHATAP

Bazıları, “Şeyhimiz keşif ve ilham yoluyla başkalarının bilmediği dinî hakikatleri öğrenir. Bu yüzden onun sözlerini ayet ve hadislerle değerlendiremeyiz” diyor. Keşif ve ilham, dinî hüküm kaynağı olabilir mi?



DAVETÇİ

Hayır. Keşif veya ilham iddiası, Kur’an ve sahih sünnetten bağımsız bir dinî hüküm kaynağı değildir. Bir insanın zihnine bir düşünce gelebilir, bir konuda güçlü bir kanaati oluşabilir veya olağan dışı bir tecrübe yaşadığını söyleyebilir. Ancak bunlar, onun sözlerinin Allah tarafından bildirildiğini ya da bütün Müslümanları bağladığını göstermez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam’ı seçtim.” (Mâide, 5/3)



MUHATAP

Peki, şeyhim “Bu zikrin sayısını bana keşif yoluyla bildirdiler” derse o zikri dinî bir görev olarak kabul etmeli miyim?



DAVETÇİ

Bir zikre özel sayı, vakit veya dinî üstünlük belirlemek için dinî delil gerekir. Bir kişinin keşif yaşadığını söylemesi, o uygulamayı sünnet hâline getirmez. Zikrin kendisi meşru olsa bile ona delilsiz biçimde özel bir sevap veya zorunluluk nispet edilemez.



MUHATAP

“Şeyhimizin keşfi, ayet ve hadislerin görünen anlamından daha derin bir hakikati gösterir” denirse?



DAVETÇİ

Kur’an ve sünnetin anlamını öğrenmek için dil, bağlam ve güvenilir ilim ehlinin açıklamalarından yararlanılır. Fakat kişisel bir keşif iddiasıyla açık bir dinî hüküm geçersiz sayılmaz. Bir yorumun doğruluğu, onu söyleyen kişinin manevî makamına değil, dayandığı delillere göre araştırılır.



MUHATAP

İslam’da ilhamın hiçbir değeri yok mudur?



DAVETÇİ

Bir insanın hayırlı bir düşünceye yönelmesi veya doğru bir kanaate ulaşması mümkündür. Ancak kişisel ilham ile peygamberlere gelen vahiy aynı şey değildir. İlham olduğu düşünülen bir fikir doğru da yanlış da olabilir; bu nedenle dinin ölçülerıyla değerlendirilir.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



MUHATAP

Öyleyse bir şeyh, “Bana ilham edildi; artık bunu sorgulamayın” dediğinde nasıl davranmalıyım?



DAVETÇİ

Söylenen şeyin ne olduğunu ve hangi delile dayandığını öğrenmelisin. İlham iddiası, bir insanı hatasız kılmaz ve sözünü sorgulanamaz hâle getirmez. Bir dinî emir veya yasak ileri sürülüyorsa onu Kur’an ve sahih sünnet ışığında güvenilir ilim ehliyle araştırmalısın.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Yoksa onların, Allah’ın izin vermediği şeyleri kendilerine din olarak belirleyen ortakları mı var?” (Şûrâ, 42/21)



SONRAKİ SORU:

Bir şeyhin “Bana doğrudan Allah’tan bilgi geliyor” demesi, vahyin devam ettiği anlamına gelir mi?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.





SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106

14.

BİR ŞEYHİN “BANA DOĞRUDAN ALLAH’TAN BİLGİ GELİYOR” DEMESİ, VAHYİN DEVAM ETTİĞİ ANLAMINA GELİR Mİ?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, “Şeyhimiz Allah’tan doğrudan bilgi alıyor. Bu yüzden söylediklerinin Kur’an ve sünnette delilini aramaya gerek yok” diyor. Böyle bir iddia dinî açıdan nasıl değerlendirilir?

Önce “bilgi geliyor” sözüyle ne kastedildiği açıklığa kavuşturulmalıdır. Bir insanın hayırlı bir düşünceye yönelmesi veya bir konuda isabetli kanaate ulaşması başka; Allah’tan yeni dinî emirler aldığını ve bunların başkalarını bağladığını iddia etmesi başkadır. Resûlullah ﷺ ile peygamberlik sona ermiştir. Hiçbir şeyhin sözü, yeni bir vahiy veya bağımsız bir dinî hüküm kaynağı olarak kabul edilemez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah’ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur.” (Ahzâb, 33/40)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, şeyhim “Bu emri bana Allah bildirdi; yerine getirmezsen günaha girersin” derse ne yapmalıyım?

Bir kişinin kendisine özel bilgi verildiğini söylemesi, başkaları için yeni bir farz veya haram belirlemesine yetmez. Söylediği şeyin Kur’an ve sahih sünnette dayanağı olup olmadığını araştırmalısın. Dinî bir yükümlülük, şeyhin kişisel iddiasıyla değil, dinin delilleriyle belirlenir.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Allah dilediği kuluna ilham eder; o hâlde şeyhin aldığı bilgiyi neden kabul etmeyelim?” denirse?

İlham olduğu düşünülen bir kanaat ile peygamberlere gelen vahiy aynı değildir. İlham iddiası yanlışla ihtimalini ortadan kaldırmaz; kişiyi hatasız veya sözlerini bağlayıcı kalmaz. Bir düşünce Kur’an ve sahih sünnete uygunsu delili sebebiyle kabul edilir; aykırıysa “ilham edildi” denilerek meşrulaştırılmaz.



MUHATAP



DAVETÇİ

Bir şeyh, “Benim bildiğim özel hakikatler var; bunları herkes anlayamaz” diyerek açık dinî hükümleri geçersiz sayabilir mi?

Hayır. Bir konunun açıklanması uzmanlık gerektirebilir; bu yüzden ilim ehline başvurulur. Fakat “özel bilgi” iddiası, Allah’ın bildirdiği hükümleri kaldırma veya onlara aykırı yeni bir din oluşturma yetkisi vermez. Dinin ölçüsü, kişilerin manevî makam iddiaları değil, vahyin delilleridir.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam’ı seçtim.” (Mâide, 5/3)



SONRAKİ SORU:

Bir şeyhin “Bana özel bir ibadet öğretildi” diyerek yeni zikir ve merasimler belirlemesi doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğumuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



15.

BİR ŞEYHİN “BANA ÖZEL BİR İBADET ÖĞRETİLDİ” DİYEREK YENİ ZİKİR VE MERASİMLER BELİRLEMESİ DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazı tarikatlarda şeyh, müridlerine belirli sözleri özel sayılarda tekrar etmelerini ve kendisinin belirlediği merasimlere katılmalarını emrediyor. “Bu ibadet bana manevî yolla öğretildi” diyor. Böyle bir uygulamaya dinî ibadet olarak kabul edilir mi? Bir ibadetin dinî niteliği, yalnızca bir şeyhin onu belirlemesine veya kendisine özel olarak öğretilmesini söylemesine dayanmaz. İbadetlerde esas olan, Allah’ın ve Resülü’nün bildirdiği ölçülere uymaktır. Bir uygulamanın özel bir ibadet, sünnet veya zorunlu dinî görev olduğu ileri sürülüyorsa bunun delili araştırılmalıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Yoksa onların, Allah’ın izin vermediği şeyleri kendilerine din olarak belirleyen ortakları mı var?” (Şürâ, 42/21)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, Kur’an’da ve sünnette bulunan bir zikri şeyhimin belirlediği sayıda tekrar etmem yanlış mıdır?

Burada iki durum birbirinden ayrılmalıdır. Meşru bir zikri hatırlamak veya düzenli yapabilmek için kişisel bir tekrar hedefi belirlemek başka; belirli bir sayının Allah tarafından emredildiğini, sünnet olduğunu ya da kendine özgü bir sevap taşıdığını delilsiz ileri sürmek başkadır. Özellikle sayı, vakit ve uygulama biçimi dinî bir üstünlük iddiasıyla belirleniyorsa bunun dayanağı sorulmalıdır.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhimiz bu zikri keşif yoluyla aldı; bu yüzden diğer zikirlerden daha faziletlidir” denirse?

Keşif veya ilham iddiası, bir zikre özel sevap ve dinî üstünlük kazandırmaz. Bir ibadetin faziletine ilişkin hüküm, kişisel tecrübeye değil, dinî delile dayanmalıdır. Bir şeyhin tavsiyesinden yararlanabilirsin; fakat onun sözünü yeni bir sünnetin kaynağı sayamazsın.



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazı toplumlar aynı anda, aynı hareketlerle ve yüksek sesle zikir yapıyor. Bu uygulamaların hepsi aynı hükümde midir?

Hayır. Zikrin kendisi, sesli yapılması, topluca icra edilmesi ve belirli hareketlerle düzenli bir merasime dönüştürülmesi ayrı ayrı değerlendirilmelidir. Bir uygulamanın yalnızca toplu veya sesli olması, bütün ayrıntıları hakkında tek başına hüküm vermeye yetmez. Ancak belirli hareketlere, sayılara veya merasim biçimlerine özel dinî üstünlük atfediliyorsa bunun delili araştırılmalıdır.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse zikir ve ibadet konusunda hangi yolu izlemeliyim?

Kur’an’da ve sahih sünnette öğretilen zikirleri öğren; onların bildirilen vakit, sayı ve uygulama biçimlerine özen göster. Bir şeyhin tavsiyesini değerlendirirken onu dinin bağlayıcı hükmüyle karıştırmama. Bir uygulamanın delilini bilmiyorsan güvenilir ilim ehline sor.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Andolsun, Allah’ın Resülü’nde sizin için güzel bir örnek vardır.” (Ahzâb, 33/21)



SONRAKİ SORU:

Toplu zikir, aynı anda bağırarak zikir yapmak ve ritmik hareketlerle zikir meclisi düzenlemek sünnette var mıdır?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



16.

TOPLU ZİKİR, AYNI ANDA BAĞIRARAK ZİKİR YAPMAK VE RİTMİK HAREKETLERLE ZİKİR MECLİSİ DÜZENLEMEK SÜNNETTE VAR MIDIR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazı tarikatlarda insanlar halka oluşturup aynı anda yüksek sesle zikir yapıyor, bağırıyor ve ritmik hareketlerle sallanıyor. “Böyle zikir yapmak Allah’a daha çok yaklaştırır” diyorlar. Bu uygulama sünnette var mıdır?

Önce zikir meclisinde bir araya gelmek ile belirli bağırışları, eş zamanlı hareketleri ve ritimleri özel bir ibadet biçimi olarak benimsemeyi birbirinden ayırmalıyız. Müslümanların Allah’ı anmak için bir araya gelmesinin dinî dayanağı vardır. Ancak bir merasimin her ayrıntısına “sünnettir” veya “Allah’a daha çok yaklaştırır” denilecekse bunun ayrıca delili gösterilmelidir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Rabbini içinizden, yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam zikret.” (A’raf, 7/205)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, birden fazla kişinin bir araya gelerek Allah’ı zikretmesi yanlış mıdır?

Hayır. Birlikte bulunmak, tek başına bir zikir meclisini yanlış hâlde getirmez. Resûlullah ﷺ, Allah’ı zikretmek için bir araya gelen toplulukların faziletini haber vermiştir. Bununla birlikte, bir araya gelmenin fazileti, o mecliste uygulanan her sözün, hareketin ve merasimin sünnet olduğu anlamına gelmez.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Bir topluluk Allah’ı zikretmek için bir araya geldiğinde melekler onları kuşatır, rahmet onları kaplar, üzerlerine sükûnet iner ve Allah onları katındakilere anar.” (Müslim, 2700)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Zikir sırasında bağırarak ve sallanmak kalbi coşturur; o hâlde bu hareketler ibadetin bir parçasıdır” denirse?

Bir kişinin zikir sırasında duygulanması başka, bağırarak ve ritmik hareketleri herkese öğretilen, özel fazileti bulunan bir ibadet şekline dönüştürmesi başkadır. Duygusal etki, bir uygulamanın sünnet olduğunu tek başına göstermez. Zikrin sözleri ve uygulama biçimi, dinî deliller ışığında değerlendirilmelidir.



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, yüksek sesle yapılan her zikir yanlış mıdır?

Hayır. Sesli zikrin meşru olduğu durumlar vardır. Örneğin sahih rivayetlerde, farz namazlardan sonra zikrin sesli yapıldığı bildirilmiştir. Bu nedenle her sesli zikir aynı hükme bağlamak doğru değildir. Ancak belirli bir bağırış, toplu ritim veya hareket düzenine özel dinî üstünlük atfediliyorsa bunun ayrıca delili sorulur.

İbn Abbâs (radiyallahu anhümâ) şöyle demiştir:

“Resûlullah’ın ﷺ, zamanında insanlar farz namazdan ayrılırken zikir sesini yükseltirlerdi.” (Buhârî, 841; Müslim, 583)



DELİL

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



SONRAKİ SORU:

Zikir sırasında el ele tutuşmak, kol kola girmek ve birlikte sallanmak dinî bir ibadet olarak kabul edilebilir mi?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



17.

ZİKİR SIRASINDA EL ELE TUTUŞMAK, KOL KOLA GİRMEK VE BİRLİKTE SALLANMAK DİNİ BİR İBADET OLARAK KABUL EDİLEBİLİR Mİ?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazı tarikatlarda müridler el ele tutuşuyor, kol kola giriyor ve aynı ritimle sallanarak zikir yapıyor. “Bu hareketler kalpleri birleştirir ve Allah’a yakınlaştırır” diyorlar. Bu uygulamalar sünnette var mıdır?

Müslümanların birbirine sevgi göstermesi ve Allah’ı birlikte anması başka; el ele tutuşmayı, kol kola girmeyi ve ritmik sallanmayı özel bir zikir merasiminin dinî unsurları olarak belirlemek başkadır. Bu hareketlerin Allah’a yakınlaştıran özel bir ibadet biçimi veya sünnet olduğu ileri sürülüyorsa bunun delili gösterilmelidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Andolsun, Allah’ın Resülü’nde sizin için güzel bir örnek vardır.” (Ahzâb, 33/21)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, “Bu hareketleri yaparken Allah’ı zikrediyoruz; niyetimiz güzel olduğu için uygulamamız da doğrudur” denirse?

Güzel niyet, bir uygulamanın dinî hükmünü tek başına belirlemez. Zikrin sözleri kadar, dinî bir merasim olarak benimsenen biçiminin de dayanağı araştırılmalıdır. Bir hareketin insanı duygulandırması veya toplulukta birlik hissi oluşturmaması, onun sünnet olduğunu göstermez.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhimiz bu zikir biçimini bize öğretti. Ona uymazsak manevî ilerleme sağlayamayız” denirse?

Bir şeyhin tavsiyesi, kendi başına dinî zorunluluk oluşturmaz. Allah’a yaklaşmanın belirli bir şeyhin yönettiği hareketli zikir merasimine katılmaya bağlı olduğu iddiası delil gerektirir. Bir Müslüman, Kur’an ve sahih sünnette öğretilen zikirlerle Allah’a anabilir; bunun için bir tarikata veya özel bir merasime katılmak zorunda değildir.



MUHATAP



DAVETÇİ

Zikir sırasında kendiliğinden hareket eden veya duygulanan bir kişiyle bu hareketleri düzenli merasim hâline getiren topluluk aynı şekilde mi değerlendirilir?

Hayır. İstem dışı bir hareket, kişisel bir davranış ve dinî fazilet atfedilerek düzenli biçimde uygulanan merasim birbirinden ayrılmalıdır. Bir kişinin niyeti ve yaşadığı hâl hakkında aceleyle hüküm verilmez. Burada araştırılan mesele, belirli hareketlerin Allah’a yakınlaştıran özel bir ibadet biçimi olarak öğretilmesinin dinî dayanağıdır. Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse zikir yaparken hangi ölçüyü esas almalıyım?

Kur’an ve sahih sünnette öğretilen zikirleri, bildirilen usul ve ölçülere uygun biçimde yapmaya özen göster. Bir hareketin veya merasimin özel dinî fazileti olduğu söyleniyorsa delilini sor. Delili bulunmayan bir uygulamayı, sırf şeyhin emrettiği veya toplulukta yaygın olduğu için sünnet kabul etme.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Âl-i İmrân, 3/31)



SONRAKİ SORU:

Zikir sırasında kendinden geçmek, bağırarak ve kontrolsüz hareketler yapmak manevî üstünlüğün delili midir?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



18.

ZİKİR SIRASINDA KENDİNDEN GEÇMEK, BAĞIRMAK VE KONTROLSÜZ HAREKETLER YAPMAK MANEVÎ ÜSTÜNLÜĞÜN DELİLİ MİDİR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazı zikir meclislerinde insanlar bağırıyor, titriyor, yere düşüyor veya kendinden geçiyor. Bunların Allah’a yakınlığın ve yüksek manevî makamın işareti olduğu söyleniyor. Bu hâller, kişinin Allah katında üstün olduğunu gösterir mi?

Hayır. Bir kişinin bağırması, titremesi veya kendinden geçmesi, tek başına Allah katındaki derecesini göstermez. Bu davranışların farklı sebepleri olabilir. Bir insanın iç dünyasını ve Allah katındaki değerini yalnızca dışarıdan görülen hareketlere bakarak belirleyemeyiz. Dinî üstünlüğün ölçüsü, kişinin iddia ettiği olağan dışı hâller değil; iman, takva ve Allah’a itaattir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şüphesiz Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır.” (Hucurât, 49/13)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, zikir sırasında ağlamak, duygulanmak veya bedenlenmek yanlış mıdır?

Hayır. Allah’ı anarken kalbin yumuşaması, gözlerin yaşarması ve insanın duygulanması yanlış değildir. Kur’an, Allah’ın ayetlerini işiten müminlerin kalplerinin etkilendiğini bildirir. Ancak bu hâllerin samimiyetini ve derecesini yalnızca dış görünüşe bakarak ölçemeyiz. Duygulanmak başka, belirli bağırış ve hareketleri manevî üstünlüğün zorunlu işareti saymak başkadır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah’ın zikri karşısında derilerli ürperir; sonra derileri ve kalpleri Allah’ın zikrine yumuşar.” (Zümer, 39/23)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Zikir sırasında ne kadar çok bağırır ve kendinden geçersen Allah’a o kadar yakınsın” denirse ne cevap verilir?

Allah’a yakınlık, bağırışın şiddetiyle veya hareketlerin çokluğuyla ölçülmez. Bir uygulamaya özel manevî derece ve sevap atfediliyorsa bunun dinî delili bulunmalıdır. Resûlullah ﷺ, öğrettiği zikirleri, onların anlamını bilerek ve Allah’a yönelerek yapmak esastır.



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları bu hâlleri “cezbe” olarak adlandırıyor. Cezbe yaşadığını söyleyen herkesin hâlini reddetmeli miyiz?

Hayır. Önce kişinin ne yaşadığını ve ne iddia ettiğini ayırmalıyız. İstem dışı bir tepki yaşayan kimseyle, belirli hareketleri dinî merasim hâline getirip herkese tavsiye eden kimse aynı şekilde değerlendirilmez. Bir insanın yaşadığı hâl hakkında delilsiz suçlamada bulunmayız. Fakat o hâlin özel bir ibadet, sünnet veya manevî üstünlük ölçüsü olduğu iddiası ayrıca delil gerektirir.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse bir zikir meclisinde neye dikkat etmeliyim?

Zikrin sözlerine, anlamına ve uygulamasına dikkat et. Kur’an ve sahih sünnette öğretilen zikirleri esas al. İnsanların yüksek sesle bağırmasını veya olağan dışı hareketlerini, onların Allah katındaki makamının kanıtı sayma. Kendi kulluğunu da başkalarının dışarıdan görülen hâlleriyle değil, Allah’ın emirlerine uyma gayretinle değerlendir.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Onlar, iman eden ve kalpleri Allah’ın zikriyle huzur bulan kimselerdir. Bilin ki kalpler ancak Allah’ın zikriyle huzur bulur.” (Ra’d, 13/28)



SONRAKİ SORU:

Şeyhin müridine özel bir zikir sayısı, vakti veya şekli belirleyip bunu dinî zorunluluk sayması doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



19.

ŞEYHİN MÜRİDİNE ÖZEL BİR ZİKİR SAYISI, VAKTİ VEYA ŞEKLİ BELİRLEYİP BUNU DİNİ ZORUNLULUK SAYMASI DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Şeyhim bana, “Bu zikri her gün şu saatte, tam şu sayıda ve benim öğrettiğim biçimde yapmalısın. Yapmazsan manevî ilerleme sağlayamazsın” diyor. Bu şartlara uymak dinen zorunlu mudur?

Bir şeyhin belirlediği zikir programı, sırf onun emri olduğu için dinî zorunluluk hâline gelmez. Kur’an ve sahih sünnette belirli vakit, sayı veya biçimle öğretilen zikirler vardır. Bunların dışındaki bir programa özel dinî hüküm veya sevap atfediliyorsa bunun delili gösterilmelidir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Yoksa onların, Allah’ın izin vermediği şeyleri kendilerine din olarak belirleyen ortakları mı var?” (Şûrâ, 42/21)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, bir hocanın bana düzenli zikir yapabilmem için günlük bir program önermesi yanlış mıdır?

Hayır. Öğüt niteliğindeki kişisel bir program ile Allah’ın emriymiş gibi sunulan bağlayıcı bir ibadet düzeni aynı şey değildir. Bir hoca, meşru zikirleri öğrenmen ve düzenli yapman için sana yardımcı olabilir. Ancak kendi belirlediği sayıyı veya saati, delilsiz biçimde herkes için sünnet ya da zorunlu kabul edemez.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Bu zikri tam bin kez okumazsan faydasını göremezsın; sayıyı eksiltirsen manevî bağın kopar” denirse?

Belirli bir sayıya böyle özel bir sonuç bağlamak dinî delil gerektirir. Bir zikri kişisel hedef olarak bin kez tekrarlamak ile “Bin kez okumayan Allah’a yaklaşılamaz” demek farklıdır. Allah’a yakınlığı, şeyhin belirlediği ve dinî dayanağı gösterilmeyen bir sayıya bağlama.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhim bana bu zikri verdi; artık başka zikirleri yapmam doğru olmaz” denirse?

Bir Müslüman, Resûlullah’ın ﷺ, öğrettiği meşru zikirlerden şeyhinin izni olmadan da faydalanabilir. Bir hocanın tavsiyesi, Kur’an ve sahih sünnette öğretilen zikirleri terk etmeni gerektirmez. Belirli bir zikri diğer bütün zikirlerin önüne geçirmek veya başka meşru zikirleri yasaklamak için delil gerekir.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse zikir konusunda hangi ölçüyü esas almalıyım?

Kur’an’da ve sahih sünnette öğretilen zikirleri öğren; bildirilen sayı ve vakitlere özen göster. Kişisel bir programı, dinin koyduğu bağlayıcı hükümlerle karıştırmama. Bir zikre özel fazilet veya zorunluluk atfedildiğinde bunun delilini sor.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kim bizim şu işimizde (dinimizde) ondan olmayan bir şey ortaya çıkarırsa o reddedilir.” (Buhârî, 2697; Müslim, 1718)



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Andolsun, Allah’ın Resûlü’nde sizin için güzel bir örnek vardır.” (Ahzâb, 33/21)



SONRAKİ SORU:

Şeyhin izni olmadan zikir yapmak veya Kur’an okumak manevî bakımdan sakıncalı mıdır?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÜNUS, 10/106



20
/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



20.

ŞEYHİN İZNİ OLMADAN ZİKİR YAPMAK VEYA KUR’AN OKUMAK MANEVÎ BAKIMINDAN SAKINCALI MIDIR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, “Şeyhinden izin almadan zikir yapma. Sana verilmeyen bir zikri okursan manevî zarar görürsün” diyor. Allah’ı anmak ve Kur’an okumak için bir şeyhin iznine ihtiyacım var mı?

Hayır. Bir Müslümanın Kur’an okuması ve meşru zikirlerle Allah’ı anması, bir şeyhin iznine bağlı değildir. Allah, kullarına kendisini anmalarını ve Kur’an okumalarını emretmiştir. Bu ibadetleri yapmak için bir tarikata girmek veya bir kişiden özel yetki almak şart değildir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’ı çokça zikredin.” (Ahzâb, 33/41)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, şeyhim “Benim vermediğim zikri okursan sana zarar gelir” derse ne yapmalıyım?

Önce hangi zikrin kastedildiğini öğrenmelisin. Kur’an’da ve sahih sünnette öğretilen meşru zikirlerin, sırf şeyhin izni olmadan okunduğu için manevî zarar vereceği iddiası delil gerektirir. Bir hocanın sana uygun bir öğrenme programı önermesi başka, Allah’ı anmayı kendi iznine bağlaması başkadır.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Her zikir herkese uygun değildir; şeyh müridinin kaldırabileceği zikri bilir” denirse?

Bir hoca, kişinin bilgi düzeyini ve şartlarını dikkate alarak ona kolay bir program önerebilir. Ancak bu tavsiye, Kur’an okumayı veya sünnette öğretilen zikirleri yasaklama yetkisi vermez. Bir zikrin anlamını ya da nasıl uygulanacağını bilmiyorsan güvenilir ilim ehline sorabilirsin.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhimin izni olmadan Kur’an okursam manevî ilerlemem durur” düşüncesi doğru mudur?

Kur’an okumayı ve Allah’ı anmayı, bir insanın iznine bağlı bir manevî ayrıcalık gibi görme. Kur’an’ı anlamaya, öğrenmeye ve onunla amel etmeye çalış. Bir hocadan tecvid, tefsir veya ezber konusunda yardım alabilirsin; fakat bu yardım, onun iznini ibadetin şartı hâline getirmez.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Sizin en hayırlınız, Kur’an’ı öğrenen ve öğretendir.” (Buhârî, 5027)



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse zikir ve Kur’an okumada hangi ölçüyü esas almalıyım?

Allah’ın ve Resûlü’nün öğrettiği zikirleri öğren; Kur’an’ı düzenli oku ve anlamaya çalış. Belirli bir ibadetin vakti, sayısı veya uygulanışına dair özel bir hüküm ileri sürülüyorsa delilini araştır. Bir hocanın rehberliğinden yararlan; fakat Allah’ın kullarına açtığı ibadet kapısını, o hocanın kişisel iznine bağlı görme.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Kur’an’dan kolayınıza geleni okuyun.” (Müzzemmil, 73/20)



SONRAKİ SORU:

Şeyhe rabıta yapmak, onu göz önünde canlandırmak ve kalben ondan yardım beklemek tevhlle bağdaşır mı?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



21.

ŞEYHE RÂBİTA YAPMAK, ONU GÖZ ÖNÜNDE CANLANDIRMAK VE KALBEN ONDAN YARDIM BEKLEMEK TEVHİDLE BAĞDAŞIR MI?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazı tarikatlarda müride, gözlerini kapatıp şeyhinin yüzünü hayal etmesi, kalbini ona yöneltmesi ve ondan manevî yardım beklemesi öğretiliyor. Buna “râbita” deniyor. Böyle bir uygulamanın dinî dayanağı var mıdır?

Önce râbita ile neyin kastedildiğini ayırmalıyız. Bir hocanın nasihatini hatırlamak veya onu örnek almak başka; şeyhin görüntüsünü zihinde canlandırmayı Allah’a yakınlaştıran özel bir ibadet saymak ve kalben ondan yardım beklemek başkadır. İkinci uygulamanın dinî dayanağı sorulmalıdır. Dua ve yalnızca Allah’ın verebileceği yardım, doğrudan Allah’tan istenir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.” (Fâtiha, 1/5)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhimi hayal etmemin sebebi onu sevmem ve onun gibi Allah’a yakın olmak istemem” dersem bu da aynı şey midir?

Hayır. Bir insanı sevmek, güzel davranışlarını örnek almak ve öğütlerini hatırlamak ile ona ibadet niteliğinde yönelmek aynı değildir. Burada belirleyici olan, şeyhin zihinde canlandırılmasına hangi anlamın yüklendiğidir. Bu uygulamanın Allah’a yaklaşmak için gerekli veya özel faziletli bir ibadet olduğu söyleniyorsa delili gösterilmelidir.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhimin ruhu bana yardım eder; râbita kurduğumda sıkıntılarımı giderir” denirse ne cevap verilir?

Şeyhin ruhunun, nerede olursan ol çağırını işittiğini ve kendiliğinden sana yardım ettiğini kabul etmek için dinî delil gerekir. Bir insandan hayattayken yapabileceği bir konuda yardım istemek başka; onu görmediği, işitmediği yerlerden çağırıp yalnızca Allah’ın kudretiyle gerçekleşebilecek yardımları ondan beklemek başkadır. Böyle bir ihtiyaçta duanı Allah’a yöneltmelisin.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere yalvarma.”

(Yûnus, 10/106)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Biz şeyhe ibadet etmiyoruz; onu Allah’a ulaşmak için manevî bir vasıta görüyoruz” denirse?

“Vasıta” sözüyle neyin kastedildiği açıklanmalıdır. Bir hocadan din öğrenmek ve nasihat almak meşrudur. Ancak duayı şeyhe yöneltmek veya Allah’a yakınlaşmayı onun ruhundan yardım almaya bağlamak, öğretmenden faydalanmakla aynı şey değildir. İyi niyet, Allah’tan başkasına yöneltilen ibadeti meşru hâle getirmez.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse Allah’a yakınlaşmak için ne yapmalıyım?

Duanı Allah’a yönelt; Kur’an ve sahih sünnette öğretilen ibadetlerle O’na yaklaş. Bir hocanın ilminden ve nasihatinden faydalanabilirsin. Fakat Allah’a yakınlaşmanın şartını, şeyhinin görüntüsünü zihninde canlandırmak veya ondan görünmeyen bir yardım beklemek olarak kabul etme.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Kullarım sana beni sorduklarında, şüphesiz ben yakınım.

Bana dua ettiğinde dua edenin duasına karşılık veririm.” (Bakara, 2/186)



DELİL



SONRAKİ SORU:

Şeyhin ruhundan, uzaktayken veya vefatından sonra yardım istemek ile Allah’a dua etmek arasındaki fark nedir?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÛNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



22.

ŞEYHİN RUHUNDAN, UZAKTAYKEN VEYA VEFATINDAN SONRA YARDIM İSTEMEK İLE ALLAH’A DUA ETMEK ARASINDAKİ FARK NEDİR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, “Şeyhimiz vefat etmiş olsa da bizi duyar. Sıkıntıya düştüğümüzde ‘Yetiş ya şeyh!’ diye seslenirsek ruhuyla yardımımıza gelir” diyor. Bu çağrı ile Allah’a dua etmek arasında ne fark vardır?

Dua, ibadettir ve ibadet yalnızca Allah’a yöneltilir. Hayatta olan, seni işiten ve yapabileceği bir konuda sana yardım edebilen bir insandan yardım istemek başka; uzaktaki veya vefat etmiş bir şeyhi, çağrını işittiğine ve görünmeyen bir güçle yardımına yetişeceğine inanarak çağırmak başkadır. Yalnızca Allah’ın kudretiyle gerçekleşebilecek yardımını doğrudan Allah’tan istemelisin.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere yalvarma.”
(Yûnus, 10/106)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, “Ben şeyhten bağımsız bir güç beklemiyorum; Allah’ın izniyle bana yardım ettiğine inanıyorum” dersem bu çağrı doğru olur mu?

“Allah’ın izniyle” demek, Allah’tan başkasına yöneltilen her çağrıyı kendiliğinden meşru hâle getirmez. Burada kime, ne istendiğine ve o kişiye hangi yetkinin nispet edildiğine bakılır. Birinden yapabileceği bir konuda yardım istemek ile vefat etmiş birinden, çağrını işitip görünmeyen biçimde sıkıntını gidermesini istemek aynı değildir.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhimin ruhu her yerde hazırdir; bütün müridlerinin sesini duyar” denirse ne cevap verilir?

Bir insanın ruhunun her yerde hazır bulunduğu ve bütün müridlerinin çağrılarını sürekli işittiği iddiası dinî delil gerektirir. Vefat edenlerin bazı durumlarda işitmesiyle ilgili rivayetler bulunsun da bunlar, herhangi bir şeyhin her yerden yapılan bütün çağrıları duyduğunu ve yardım edebildiğini göstermez. Allah’a mahsus sınırsız bilgi ve kudret bir kula nispet edilemez.



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, vefat etmiş bir âlimi sevmek, kabrini ziyaret etmek veya onun için dua etmek de aynı şey midir?

Hayır. Vefat etmiş bir Müslümanı hayırla anmak, kabirleri ahireti hatırlamak için ziyaret etmek ve ölümler için Allah’a dua etmek ile ölüden yardım istemek birbirinden farklıdır. Kabir ziyaretinde dua Allah’a yöneltilir; kabirdeki kişiden günah bağışlaması, rızık vermesi veya sıkıntıyı gidermesi istenmez.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse bir sıkıntıya düştüğümde nasıl davranmalıyım?

Önce Allah’a dua et ve meşru sebeplere başvurun. İhtiyacın varsa hayatta olan ve sana yardım edebilecek kişilerden destek isteyebilirsiniz. Fakat duanı, ibadet niteliğindeki yakarışını ve yalnızca Allah’ın verebileceği yardıma ilişkin talebini bir şeyhin ruhuna yöneltme.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah ile birlikte başka bir ilaha yalvarma. O’ndan başka ilah yoktur.”
(Kasas, 28/88)



SONRAKİ SORU:

Türbe ziyaret etmek ile türbede yatan kişiden yardım istemek arasındaki fark nedir?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÜNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



23.

TÜRBE ZİYARET ETMEK İLE TÜRBEDE YATAN KİŞİDEN YARDIM İSTEMEK ARASINDAKİ FARK NEDİR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, "Türbeye gidip orada yatan zatı ziyaret ediyoruz. Ondan şifa, çocuk veya sıkıntılarımızdan kurtulmayı istiyoruz" diyor. Türbe ziyaret etmek ile türbede yatan kişiden yardım istemek aynı şey midir?

Hayır. Kabir ziyareti ile kabirde yatan kişiye dua ederek ondan yardım istemek farklıdır. Kabirleri ziyaret etmek, ölümü ve ahireti hatırlamak, vefat eden Müslümanlar için Allah'a dua etmek amacıyla meşrudur. Ancak şifa, rızık, çocuk veya yalnızca Allah'ın verebileceği bir yardımı kabirde yatan kişiden istemek, ziyaretin meşru amacı değildir. Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

"Size kabirleri ziyaret etmeyi yasaklamıştım. Artık onları ziyaret edin; çünkü kabir ziyareti ahireti hatırlatır." (Müslim, 977)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, türbeye gidip orada yatan Müslüman için dua edebilir miyim?

Evet. Vefat eden bir Müslüman için Allah'tan bağışlanma ve rahmet dilemek meşrudur. Burada dua edilen kişi kabirdeki insan değil, Allah'tır; kabirdeki insan ise kendisi için dua edilendir. Resûlullah ﷺ, kabir ziyaretinde ölümler için esenlik ve bağışlanma dilemesini ümmetine öğretmiştir.



MUHATAP



DAVETÇİ

"Ben türbedeki zattan bağımsız bir güç beklemiyorum. Allah'ın izniyle bana yardım etmesini istiyorum" denirse?

"Allah'ın izniyle" demek, ölüye yöneltilen her yardım çağrısını meşru hâle getirmez. Bir insanın hayattayken yapabileceği bir işte ondan yardım istemek ile vefat etmiş birinden, çağrını işiterek görünmeyen biçimde hastalığını gidirmesini veya sana çocuk vermesini istemek aynı değildir. Böyle ihtiyaçlarını doğrudan Allah'a arz etmelisin.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere yalvarma." (Yûnus, 10/106)



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları türbenin demirlerine bez bağlıyor, orada mum yakıyor veya dileğinin gerçekleşmesi için adakta bulunuyor. Bunlar kabir ziyaretinin bir parçası mıdır?

Bez bağlamayı veya mum yakmayı dileklerin gerçekleşmesine vesile olan özel dinî uygulamalar saymak için delil gerekir. Adak ise ibadet niteliği taşıdığından Allah'a yöneltilir; kabirde yatan kişiye adakta bulunulmaz. Bir kabri ziyaret etmek, oradaki kişiye ibadet etmeyi veya kabre özel bir güç atfetmeyi gerektirmez.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse bir türbeyi ziyaret ettiğimde nasıl davranmalıyım?

Kabir ziyaretinin meşru amacını gözet: ölümü hatırla, vefat eden Müslümanlar için Allah'a dua et ve kendi ahiretini düşün. Kabirde yatan kişiden şifa, rızık veya görünmeyen yardım isteme. İhtiyacın olduğunda Allah'a dua et ve meşru sebeplere başvur.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Şüphesiz mescitler Allah'ındır. O hâlde Allah ile birlikte hiç kimseye dua etmeyin." (Cin, 72/18)



SONRAKİ SORU:

Türbede dua etmek, orada namaz kılmak veya kabrin yanında yapılan ibadetin daha makbul olduğuna inanmak doğru mudur?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÜNUS, 10/106

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



24.

TÜRBEDE DUA ETMEK, ORADA NAMAZ KILMAK VEYA KABRİN YANINDA YAPILAN İBADETİN DAHA MAKBUL OLDUĞUNA İNANMAK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, “Bu türbede yapılan dualar daha çabuk kabul edilir. Burada namaz kılsan daha çok sevap kazanırsın” diyor. Bir kabrin yanında ibadet etmek, ibadeti daha makbul hâle getirir mi?

Bir kabre veya türbeye, delil olmadan özel ibadet fazileti atfedilemez. Allah’a dua etmek için kabri özellikle seçmek ve orada yapılan duanın sırf mekân sebebiyle daha makbul olduğunu söylemek dinî delil gerektirir. Kabirleri ibadet mekânına dönüştürmek ise Resûlullah ﷺ’in sakındırdığı bir uygulamadır. Bu yol, kabirde yatan kişiye aşırı saygı göstermeye ve zamanla ibadeti ona yönelterek şirke düşmeye götürebilir.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Allah, peygamberlerinin kabirlerini mescit edinen Yahudi ve Hristiyanlara lanet etsin.” (Buhârî, 435; Müslim, 531)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, türbede Allah’a dua etmek ile türbede yatan kişiye dua etmek aynı şey midir?

Hayır. Allah’a dua etmek ile ölüye dua etmek birbirinden farklıdır. Bir kimse Allah’a dua ettiği hâlde kabri, özel faziletli bir ibadet yeri olarak seçiyorsa bu uygulamanın dinî dayanağı sorgulanır ve kabirleri ibadet mekânına dönüştürme tehlikesine dikkat çekilir. Fakat kabirde yatan kişiye yönelip ondan şifa, çocuk, rızık veya yalnızca Allah’ın verebileceği görünmeyen yardımı istemek, duayı Allah’tan başkasına yöneltmektir; bu, büyük şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şüphesiz mescitler Allah’ındır. O hâlde Allah ile birlikte hiç kimseye dua etmeyin.” (Cin, 72/18)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Ben türbede Allah’a namaz kılıyorum; kabirde yatan kişiye secde etmiyorum” diyen biriyle kabirdeki kişiye secde eden biri aynı hükümde midir?

Hayır. Namazın kime yöneltildiği ile namaz için hangi mekânın seçildiği ayrı meselelerdir. Kabirleri namaz kılınan yerler hâline getirmek yasaklanmıştır; fakat bu fiili işleyen herkesin kabirdeki kişiye ibadet ettiği söylenemez. Buna karşılık, kabirde yatan kişiye ibadet amacıyla secde etmek büyük şirktir. Fiillerin hükmünü açıklarken aralarındaki bu farkı korumalıyız.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kabirlere doğru namaz kılmayın ve onların üzerine oturmayın.” (Müslim, 972)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Bu zat Allah’ın sevgili kuluymuştu. Kabrinin yanında dua edersem onun bereketiyle duam kesin kabul edilir” denirse?

Bir Müslümanı sevmek ve onun hayırlı hayatından örnek almak başka, kabrinin bulunduğu yere, delilsiz biçimde özel dua kabulü veya ibadet fazileti atfetmek başkadır. Bir kişinin Allah katındaki değerini, kabrinin yanında yapılan duaların kesin kabul edileceğine delil gösteremeyiz. Kabir etrafında oluşturulan bu tür inanç ve merasimler, insanı kabirde yatandan medet ummaya ve şirke götürebilir.

Öyleyse kabir ziyaretinde nasıl davranmalıyım?

Kabirleri ölümü ve ahireti hatırlamak için ziyaret et; vefat eden Müslümanlar için Allah’a dua et. Kabri özel bir ibadet mekânı edinme, kabirde yatan kişiye secde etme ve ondan görünmeyen yardım isteme. Duayı doğrudan Allah’a yönelt. Kabir ziyareti ile kabirde yatana ibadet etmeyi birbirine karıştıрма.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir. O’nun hiçbir ortağı yoktur.” (En’âm, 6/162-163)



DELİL



SONRAKİ SORU:

Türbede yatan kişi adına kurban kesmek, adak adamak veya ondan bereket beklemek tevhidi nasıl etkiler?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÖNUS, 10/106

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



25.

TÜRBEDE YATAN KİŞİ ADINA KURBAN KESMEK, ADAK ADAMAK VEYA ONDAN BEREKET BEKLEMEK TEVHİDİ NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

Türbelerin etrafında tavaf etmek, kabirlere secde etmek veya kabir önünde eğilmek hangi inanç tehlikelerini taşır?

Bazıları, “Bu türbede yatan zat için kurban kesersen dileğin gerçekleşir. Ona adak adarsan hastalığın iyileşir veya işlerin düzelir” diyor. Türbede yatan kişi adına kurban kesmek ve adak adamak doğru mudur?

Kurban kesmek ve adak adamak, ibadet niyetiyle yapıldığında yalnızca Allah’a yöneltilir. Kabirde yatan kişiye yakınlaşmak, onun rızasını kazanmak veya ondan görünmeyen bir yardım elde etmek amacıyla onun adına kurban kesmek ve ona adak adamak, ibadeti Allah’tan başkasına yöneltmektir. Bu, büyük şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir. O’nun hiçbir ortağı yoktur.” (En’âm, 6/162–163)

Peki, türbenin yakınında Allah’ın adını anarak kurban kessem bu da aynı şey midir?

Kurbanın kimin için kesildiği ve bulunduğu yerin neden seçildiği ayrı ayrı değerlendirilmelidir. Allah için kurban kesip etini ihtiyaç sahiplerine dağıtmak ile kabirde yatan kişiye kurban sunmak aynı değildir. Ancak türbenin bulunduğu yere, kurbanın kabulü veya dileklerin gerçekleşmesi bakımından özel bir güç atfetmek için dinî delil gerekir. Kabir çevresini özel kurban ve adak merasimlerinin merkezi hâline getirmek, kişiyi kabirde yatana ibadet etmeye ve şirke götürebilir.

“Ben kurbanı Allah için kesiyorum ama sevabını türbede yatan kişiye bağışlıyorum” denirse?

Burada kurbanı bir ölüye ibadet olarak sunmak ile Allah için yapılan bir hayrın sevabını bir Müslümana bağışlamak birbirine karıştırılmamalıdır. Bu iki fiilin niyeti ve dinî hükmü aynı değildir. Fakat “Bu türbede kurban kesmek mutlaka daha faziletlidir” veya “Bu zat dileğini gerçekleştirir” gibi iddialar ayrıca delil gerektirir.

Bazıları türbenin toprağını, duvarını veya örtüsünü öpüyor; bunlara dokununca bereket ve şifa geleceğine inanıyor. Bu davranışlar doğru mudur?

Bir kabre ait toprağın, örtünün veya duvarın kendiliğinden şifa verdiğine ya da özel dinî bereket taşıdığına inanmak için delil yoktur. Bunlara dokunmayı ibadet veya şifa vesilesi olarak benimsemek, kabirlere dinin belirlemediği bir kutsallık yüklemektir. Bu tür uygulamalar, kişiyi kabirde yatan kişiden medet ummaya ve şirke taşıyabilir. Şifa verenin Allah olduğuna inanmalı ve meşru tedavi yollarına başvurmalsın.

“Türbedeki zat Allah’a çok yakındır; ona adak adarsam beni Allah’a yaklaştırır” denirse?

Allah’a yaklaşmak amacıyla ibadeti Allah’tan başkasına yöneltmek tevhidle bağdaşmaz. Bir kişinin salih olduğuna inanmak, ona kurban veya adak sunmayı meşru hâle getirmez. Kur’an, Allah’a yakınlaştıracığı düşüncesiyle başkalarına ibadet edilmesini reddeder. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Biz onlara ancak bizi Allah’a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.” (Zümer, 39/3)

Öyleyse kurban, adak ve bereket konusunda nasıl davranmalıyım?

Kurbanını ve adağını yalnızca Allah’a yönelt. Bir Müslümanın kabrini ziyaret ettiğinde onun için Allah’a dua et; kabirdeki kişiye kurban sunma, ona adak adama ve eşyalarından şifa bekleme. İbadeti kabirde yatan kişiye yönelmek büyük şirktir; kabre delilsiz özel güç ve bereket atfetmek de insanı şirke götürebilir. Bununla birlikte, belirli bir kişi hakkında hüküm vermeden önce ne yaptığı ve neye inandığı dikkatle araştırılmalıdır.

Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Allah’tan başkası için kurban kesene Allah lanet etsin.” (Müslim, 1978)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”
YÜNUS, 10/106

26

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



26.

TÜRBELERİN ETRAFINDA TAVAF ETMEK, KABİRLERE SECDE ETMEK VEYA KABİR ÖNÜNDE EĞİLMEK HANGİ İNANÇ TEHLİKELERİNİ TAŞIR?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

Şeyhin veya türbede yatan kişinin Allah katında kesin şefaathçi olduğuna inanmak ve ondan şefaath istemek doğru mudur?

Bazı insanlar türbenin etrafında dönüyor, kabrin önünde eğiliyor veya secde ediyor. “Biz burada yatan zata saygı gösteriyoruz; onun sayesinde Allah’a yaklaşıyoruz” diyorlar. Bu davranışlar tevhidle bağdaşır mı?

Tavaf ve secde, ibadet olarak yalnızca Allah’a yöneltilir. Kâbe’nin etrafında tavaf etmek, Allah’ın emrettiği bir ibadettir; kabirlerin etrafında dönmeyi aynı şekilde dinî bir tavaf hâline getirmek için delil yoktur. Kabirde yatan kişiye ibadet ve yakınlaşma amacıyla secde etmek ise büyük şirktir. “Allah’a yaklaşmak istiyoruz” demek, ibadeti Allah’tan başkasına yöneltmeyi meşru hâle getirmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah’a secde edin ve O’na ibadet edin.” (Necm, 53/62)

Peki, “Biz kabre secde etmiyoruz; Allah’a secde ediyoruz ama bunu türbenin önünde yapıyoruz” denirse?

Secdenin kime yöneltildiği ile nerede yapıldığı ayrı meselelerdir. Kabirde yatan kişiye ibadet amacıyla secde etmek büyük şirktir. Allah’a namaz kılmak amacıyla kabri özellikle namaz yeri edinmek ise Resûlullah ﷺ’in yasakladığı bir uygulamadır. Bu iki fiilin hükmünü birbirine karıştırmamalıyız; ancak kabirleri ibadet mekânına dönüştürmek insanı kabirde yatana aşırı saygıya ve şirke taşıyabilir. Resûlullah ﷺ, şöyle buyurmuştur:

“Kabirlere doğru namaz kılmayın ve onların üzerine oturmayın.” (Müslim, 972)

“Türbenin etrafında yedi kez dönüyoruz. Bu hareket dileklerimiz için kabulüne vesile oluyor” denirse?

Bir kabrin etrafında belirli sayıda dönmeyi, dileklerin kabulünü sağlayan özel bir ibadet olarak belirlemek için dinî delil yoktur. Kâbe’ye ait tavaf ibadetini türbelere taşımak, kabirlere dinin vermediği bir kutsallık yüklemektir. Bu uygulama, kabirde yatan kişiden medet ummaya ve ibadeti ona yönelterek şirke düşmeye götürebilir. Eğer tavaf doğrudan kabirdeki kişiye ibadet amacıyla yapılıyorsa bu, ibadeti Allah’tan başkasına yöneltmektir.

Peki, bir insanın kabir önünde eğilmesi de her durumda aynı hükümde midir?

Hayır. Bir kişinin ne yaptığı ve hareketine hangi anlamı yüklediği araştırılmalıdır. Eğilmek, yere düşen bir şeyi almak gibi sıradan bir hareket olabilir. Fakat kabirde yatan kişiye dinî tazim göstermek için eğilmeyi bir merasim hâline getirmek meşru değildir ve kişiyi şirke götüren aşırı yüceltmeye kapı açabilir. Kabirdeki kişiye ibadet amacıyla secde etmek ise doğrudan büyük şirktir.

“Bu zat çok büyük bir velidir; kabrine saygı gösterirsek bize şefaath eder” denirse?

Bir kişinin salih olduğuna inanmak, ona ibadet etmeyi veya kabrini ibadet yeri edinmeyi meşru kılmaz. Şefaath bütünüyle Allah’ın hükmü ve iznine bağlıdır. Kabirde yatan kişinin şefaathini garanti ederek ona secde etmek, kurban sunmak veya dua etmek doğru değildir. Şefaath ümidiyle ibadeti ölüye yöneltmek, tevhid bozan şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Şefaathin tamamı Allah’a aittir.” (Zümer, 39/44)

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir. O’nun hiçbir ortağı yoktur.” (En’âm, 6/162-163)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.

TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÖNUS, 10/106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



27.

ŞEYHİN VEYA TÜRBEDE YATAN KİŞİNİN ALLAH KATINDA KESİN ŞEFAATÇİ OLDUĞUNA İNANMAK VE ONDAN ŞEFAAT İSTEMEK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, “Şeyhimiz ahirette bütün müridlerine kesinlikle şefaate edecek. Onun eteğine yapışan kurtulur” diyor. Bir şeyhin kendisine bağlı olan herkese şefaate edeceği garanti edilebilir mi?

Hayır. Hiçbir şeyh, bütün müridlerine kesin olarak şefaate edeceğini veya onları kurtaracağını garanti edemez. Şefaate, Allah’ın iznine ve razı olmasına bağlıdır. Bir insanın ilmi, salih amelleri veya toplumdaki itibarı, ona Allah’ın hükmünden bağımsız bir kurtarma yetkisi vermez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: Şefaatin tamamı Allah’a aittir.” (Zümer, 39/44)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, İslam’da şefaate yok mudur? Resûlullah ﷺ, da şefaate etmeyecek midir?

Şefaate haklıdır. Resûlullah’ın ﷺ, ahirette Allah’ın izniyle şefaate edeceği sahih hadislerle bildirilmiştir. Ancak şefaatin gerçekleşmesi Allah’ın iznine bağlıdır. Resûlullah’a ﷺ, bildirilen bu hususu, hakkında delil bulunmayan bir şeyhin bütün müridlerini mutlaka kurtaracağı iddiasına dayanak yapamayız.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“O’nun izni olmadan katında kim şefaate edebilir?” (Bakara, 2/255)



MUHATAP



DAVETÇİ

“Şeyhim vefat etti ama kabrinin başında ‘Bana şefaate et, beni kurtar’ dersem isteğimi duyar” denirse?

Vefat etmiş bir şeyhin her çağrını işittiği ve kendisine seslenen herkese şefaate edeceği iddiası delil gerektirir. Şefaati Allah’tan dilemek yerine, kabirde yatan kişiye ibadet niteliğinde yakarış ondan kurtuluş beklemek, duayı Allah’tan başkasına yöneltmektir. Bu, tevhidi bozan büyük şirktir. Şefaati ve bağışlanmayı doğrudan Allah’tan istemelisin.



MUHATAP



DAVETÇİ

“Ben şeyhe ibadet etmiyorum; yalnızca Allah katında bana aracılık etmesini istiyorum” denirse?

Bir insandan hayattayken senin için Allah’a dua etmesini istemek ile vefat etmiş birine yakararak ondan görünmeyen yardım ve kurtuluş beklemek aynı değildir. “Aracılık” sözü, yapılan çağrının niteliğini değiştirmez. Allah’a yaklaşmak amacıyla ibadeti O’ndan başkasına yöneltmek, tevhidle bağdaşmaz ve insanı şirke taşır.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse şefaate konusunda nasıl inanmalı ve ne yapmalıyım?

Şefaatin Allah’a ait olduğuna, ancak O’nun izni ve rızasıyla gerçekleşeceğine inan. Resûlullah’ın ﷺ, şefaatine ilişkin sahih haberleri kabul et; fakat hiçbir şeyhin kendisine bağlanan herkesi kesin kurtaracağı iddiasına dayanma. Allah’a dua et, O’ndan bağışlanma ve şefaatine erişmeyi dile. Kurtuluşunu bir şeyhin şahsına değil, Allah’ın rahmetine, imanına ve salih amellerine bağla.



DELİL

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Göklerde nice melek vardır ki Allah’ın dilediği ve razı olduğu kimseler için izin vermesinden sonra olmadıkça şefaati hiçbir fayda sağlamaz.”

(Necm, 53/26)



SONRAKİ SORU:

“Şeyhim beni cehennemden kurtarır” diyerek ona güvenmek, kişinin imanını ve kulluk sorumluluğunu nasıl etkiler?

UBEYDULLAH ARSLAN

İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10/106

28

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



28.

"ŞEYHİM BENİ CEHENNEMDEN KURTARIR" DİYEREK ONA GÜVENMEK, KİŞİNİN İMANINI VE KULLUK SORUMLULUĞUNU NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, "Şeyhime bağlandım; o beni ahirette yalnız bırakmaz. Günahlarım olsa da beni cehennemden kurtarır" diyor. Bir şeyhe bağlanmak, ahirette kurtuluş garantisi verir mi?

Hayır. Hiçbir şeyhe bağlanmak, kişiye ahirette kurtuluş garantisi vermez. Allah'ın hükmünden bağımsız olarak bir insanın başkalarını cennete sokma veya cehennemden çıkarma yetkisi yoktur. Bir şeyhi sevmek, ilminden yararlanmak ve hayırlı öğütlerini dinlemek başka; kurtuluşu onun şahsına bağlamak başkadır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Hiç kimse, hiç kimse adına bir şey ödeyemez; hiç kimseden şefaât kabul edilmez, hiç kimseden fidye alınmaz ve onlara yardım da edilmez." (Bakara, 2/48)



MUHATAP



DAVETÇİ

"Şeyhim benim günahlarımı üstlenir; bu yüzden onun müridi olduğum sürece korkmama gerek yok" derirse?

Bir şeyhin müridinin günahlarını üstlenerek onu Allah'ın hesabından muaf tutacağı iddiasının dinî dayanağı yoktur. Her insan kendi inancından ve amellerinden sorumludur. Bir kimse başkasını günaha teşvik ederse bundan ayrıca sorumlu olabilir; ancak bu, müridin kendi kulluk sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü yüklenmez." (En'âm, 6/164)



MUHATAP



DAVETÇİ

Peki, "Şeyhimin eteğine yapıştım; artık namazımı ve diğer ibadetlerimi aksatsam da o beni kurtarır" düşüncesi doğru mudur?

Hayır. Bir insana duyulan güven, Allah'ın emirlerini yerine getirme sorumluluğunu kaldırmaz. Şeyhine bağlılığını namazı, tövbeyi ve diğer kulluk görevlerini ihmal etmenin gerekçesi yapma. Allah'ın rahmetini umarken O'nun emirlerine uymaya ve günahlardan sakınmaya da gayret etmelisin.



MUHATAP



DAVETÇİ

"Şeyhim Allah katında çok yüksek makamdadır; dilediği müridini mutlaka kurtarır" derirse?

Bir insana, Allah'ın izni ve hükmünden bağımsız olarak dilediği kişiyi ahirette kurtarma yetkisi vermek tevhillle bağdaşmaz. Şefaât Allah'ın iznine bağlıdır; hiçbir şeyh, bütün müridlerinin kurtulacağını garanti edemez. Bir şeyhe Allah'a mahsus mutlak kurtarma yetkisi atfetmek, onu ilahlaştırmaya ve şirke götürür.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Şefaatin tamamı Allah'a aittir." (Zümer, 39/44)



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse bir hocadan veya şeyhten nasıl yararlanmalıyım?

İlminden ve Kur'an ile sahih sünnete uygun nasihatlerinden yararlan; fakat ona kayıtsız şartsız bağlanma. Seni Allah'ın emirlerine yöneltiyorsa öğütünü değerlendir. Kurtuluşunu onun adına, makamına veya sana verdiği söze değil, Allah'ın rahmetine ve O'na karşı kendi kulluk sorumluluğuna bağla.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Kim zerre ağırlığınca hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre ağırlığınca kötülük yapmışsa onu görür." (Zilzâl, 99/7-8)



DELİL



SONRAKİ SORU:

Şeyhe kayıtsız şartsız itaat etmek ve onun sözünü Kur'an ile sünnetin önüne geçirmek tevhibi nasıl etkiler?

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

“Allah’ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma.”

YÖNUS, 10/106

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



29.

ŞEYHE KAYITSIZ ŞARTSIZ İTAAT ETMEK VE ONUN SÖZÜNÜ KUR’AN İLE SÜNNETİN ÖNÜNE GEÇİRMEK TEVHİDİ NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

“Şeyhimin sözü benim için ayet ve hadisten üstündür” anlayışı,
insanı nasıl bir inanç tehlikesine sürükler?

Bazıları, “Şeyhin ne söylerse yapmalısın. Onun emrinin delilini sormak edepsizliktir. Ayet veya hadisle çelişiyor gibi görünse bile şeyhine itaat et” diyor. Bir şeyhe kayıtsız şartsız itaat etmek doğru mudur?

Hayır. Hiçbir insanın sözü, Allah’ın ve Resûlü’nün hükmünün önüne geçirilemez. Bir hocanın ilminden yararlanmak ve doğru öğütlerine uymak başka; onu yanlış kabul ederek her emrini dinî bakımdan bağlayıcı saymak başkadır. Bir konuda anlaşmazlık çıktığında ölçü, şeyhin makamı değil, Kur’an ve sahih sünnettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah’a ve Resûl’e götürün.”
(Nisâ, 4/59)

“Şeyhim benden daha bilgili. Bu yüzden onun sözünün delilini araştırmama gerek yok” dersem?

İlim ehline danışmak meşrudur; fakat bir âlimin veya şeyhin yanlış olduğu inancına inanmak doğru değildir. Her Müslüman bütün meseleleri tek başına araştırabilecek bilgiye sahip olmayabilir. Bilmediğin konuda güvenilir ilim ehline sorabilirsin. Ancak bir kişinin sözünün açık bir dinî delille çeliştiği ortaya çıkarsa sırf ona bağlılığın sebebiyle hatada ısrar etmemelisin.

“Şeyhim haram dediğine haram, helal dediğine helal derim. Onun hükmü benim için yeterlidir” derirsem?

Helali ve haramı belirleme yetkisi Allah’a aittir. Bir âlim, Allah’ın hükmünü açıklamaya çalışır; kendi isteğiyle yeni bir helal veya haram koyamaz. Bir insanın, Allah’ın hükmüne aykırı olduğunu bildiği hâlde şeyhinin din koyma yetkisini kabul etmesi, onu Allah’a ait bir yetkide ortak tutma tehlikesi taşır ve şirke götürür.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Onlar, Allah’ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini rabler edindiler.” (Tevbe, 9/31)

“Şeyhim bana Allah’ın yasakladığı bir şeyi emrederse yine de itaat etmeliyim; sorumluluk ona aittir” düşüncesi doğru mudur?

Hayır. Bir insanın emri, Allah’a isyan etmeyi meşru hâl getirmez. Şeyhin seni açıkça haram olan bir işe yönlendirirse o emrine uyma. “Sorumluluk şeyhime ait” diyerek kendi davranışının sorumluluğundan kaçamazsın.

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“İtaat ancak meşru olandadır.” (Buhârî, 7257; Müslim, 1840)

Peki, bir şeyhin her yanlış emrine uyan kişi hakkında doğrudan şirk hükmü verilir mi?

Hayır. Günah olan bir emre uymak ile bir insana Allah’tan bağımsız din koyma yetkisi tanımak aynı şey değildir. Bir kimse korku, bilgisizlik veya dünyevî çıkar sebebiyle yanlış bir emre uyabilir; bu davranışın hükmü ayrıca değerlendirilir. Burada tevhiidi ilgilendiren temel mesele, Allah’a ait helal ve haram belirleme yetkisinin bir insana verilmesidir.

Belirli bir kişi hakkında hüküm vermeden önce neye inandığı ve neyi kastettiği araştırılmalıdır. Öyleyse şeyhimle ilişkimde hangi ölçüyü esas almalıyım?

İlminden yararlan, doğru nasihatlerini dinle ve bilmediğin konuları sor; fakat onu yanlış veya mutlak itaat edilmesi gereken biri olarak görme. Söylediklerini Kur’an ve sahih sünnetin ölçülerıyla değerlendir. Allah’a isyan içeren bir emre uyma ve dinî hüküm koyma yetkisini hiçbir insana verme.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah ve Resûlü bir işe hükmettiğinde, mümin bir erkek ve mümin bir kadın için o işte kendi tercihlerine göre karar verme hakkı yoktur.” (Ahzâb, 33/36)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.

TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

30

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



30.

"ŞEYHİMİN SÖZÜ BENİM İÇİN AYET VE HADİSTEN ÜSTÜNDÜR" ANLAYIŞI, İNSANI NASIL BİR İNANÇ TEHLİKESİNE SÜRÜKLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyh hata yapmaz, onun her sözü doğrudur" diyerek bir insanı
yanılmaz kabul etmek tevhibi nasıl etkiler?

Bazıları, "Şeyhim bir şey söylediye artık ayet ve hadis aramam. Onun sözü benim için yeterlidir; gerekirse ayet ve hadisi onun sözüne göre yorumlarım" diyor. Bu anlayış doğru mudur?

Hayır. Bir şeyhin sözünü Allah'ın ve Resûlü'nün hükmünden üstün tutmak tevhible bağdaşmaz. Bir hocadan ilim öğrenmek ve açıklamalarından yararlanmak başka; onun sözünü vahyin üzerinde, sorgulanamaz bir dinî ölçü hâline getirmek başkadır. Müslüman, dinî konularda son hükmü bir insanın şahsına değil, Allah'ın ve Resûlü'nün bildirdiği delillere dayandırır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Ey iman edenler! Allah'ın ve Resûlü'nün önüne geçmeyin." (Hucurât, 49/1)

"Şeyhim ayet ve hadisleri benden daha iyi anlıyor. Bu yüzden onun açıklamasını kabul etmem yanlış mı?" dersem?

Hayır. Bilmediğin konularda ilim ehline başvurmak ile bir insanın sözünü vahiyden üstün saymak aynı değildir. Her Müslüman bütün delilleri tek başına değerlendirebilecek bilgiye sahip olmayabilir. Güvenilir bir âlimin açıklamasından yararlanabilirsin. Ancak onun da yanılabilirliğini ve sözünün Kur'an ile sahih sünnetin önüne geçirilemeyeceğini bilmelisin.

"Şeyhimin sözü açık bir ayetle çelişse bile ayeti bırakır, şeyhime uyarım" diyen birinin inancı nasıl değerlendirilir?

Allah'ın hükmünü bildiği hâlde onu reddedip bir insanın aykırı hükmünü Allah'ın hükmünden üstün kabul etmek, çok ağır bir inanç sapmasıdır ve kişiyi şirke veya küfre götürebilir. Ancak bir ayetin anlamını yanlış bilmek, bir hadisin sahihliğinden haberdar olmamak veya bir âlimin yorumuna güvenerek hataya düşmek aynı durum değildir. Belirli bir kişi hakkında hüküm vermeden önce neyi bildiği, neye inandığı ve neyi kastettiği araştırılmalıdır.

"Şeyhim bir şeyi helal sayıyorsa Allah haram kılmış olsa da benim için helaldir" denirse?

Allah'a ait helal ve haram belirleme yetkisini bir insana vermek, onu din koyma yetkisinde Allah'a ortak tutmaktır. Bir âlimin görevi Allah'ın hükmünü açıklamaktır; kendi arzusuyla dinin hükümlerini değiştirmek değildir. Allah'ın hükmüne aykırı olduğunu bilerek bir şeyhin bağımsız din koyma yetkisini kabul etmek, tevhibi bozan şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Onlar, Allah'ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini rabler edindiler." (Tevbe, 9/31)

Peki, şeyhimin yanlış bir görüşünü benimsediğimde mutlaka aynı inanç tehlikesine düşmüş olur muyum?

Hayır. Bir görüşte yanılmak ile vahyi reddederek bir insana Allah'a ait yetkiyi vermek aynı değildir. Bir kişi delili bilmediği, yanlış anladığı veya güvendiği bir âlimin yorumunu doğru sandığı için hata edebilir. Böyle bir durumda mesele açıklanır, deliller gösterilir ve kişi doğru bilgiye yönlendirilir. Sözün veya inancın hükmüyle belirli bir şahıs hakkında hüküm vermeyi birbirine karıştırmamalıyız.

Öyleyse şeyhimin sözlerini nasıl değerlendirmeliyim?

İlimden yararlan; fakat sözünü vahyin üzerinde görme. Bilmediğin meseleleri güvenilir ilim ehline sor, delilleri öğrenmeye çalış ve açık bir dinî hükmü sırf şeyhine bağlılığın sebebiyle reddetme. Ölçün şahıslar değil, Allah'ın kitabı ve Resûlü'nün sahih sünneti olsun.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah ve Resûlü bir işe hükmettiğinde, mümin bir erkek ve mümin bir kadın için o işte kendi tercihlerine göre karar verme hakkı yoktur." (Ahzâb, 33/36)

UBEYDULLAH ARSLAN

İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106



SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



31.

“ŞEYH HATA YAPMAZ, ONUN HER SÖZÜ DOĞRUDUR” DİYEREK BİR İNSANI YANILMAZ KABUL ETMEK TEVHİDİ NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

Şeyhin günah işlediği görüldüğünde “Velilerin yaptıkları bize haram, onlara helaldir” demek doğru mudur?

Bazıları, “Şeyhimiz Allah dostudur; onun hata yapması mümkün değildir. Söylediği her şey doğrudur, yaptıklarının hikmetini anlayamasak da sorgulamamalıyız” diyor. Bir şeyhi yanlış kabul etmek doğru mudur?

Hayır. Bir insanın ilimli veya salih olması, onu hatadan korunmuş ve her sözü doğru biri hâline getirmez. Bir şeyhi sevmek, ilminden yararlanmak ve güzel davranışlarını örnek almak başka; onun bütün sözlerini ve fiillerini sorgulanamaz dinî ölçü saymak başkadır. Dinî bir iddianın doğruluğu, onu söyleyen kişinin makamına göre değil, Kur'an ve sahih sünnetin delillerine göre değerlendirilir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah’a ve Resûl’e götürün.” (Nisâ, 4/59)

“Şeyhim yanlış gibi görünen bir şey yaparsa mutlaka bizim bilmediğimiz bir hikmeti vardır” denirse?

Bir davranışın sebebini bilmemek, onun mutlaka doğru olduğunu göstermez. Bir kimse hakkında aceleyle kötü zan beslememeli; sözünün veya davranışının ne anlama geldiğini öğrenmeliyiz. Ancak açıkça yanlış olduğu anlaşılan bir fiili, sırf şeyh yaptığı için dinen doğru kabul edemeyiz. Gizli hikmet iddiası, haramı helal hâle getirmez.

Peki, “Şeyhimin sözü ayet ve hadislerle çelişiyor gibi görünse de o yanlış; mutlaka ayeti veya hadisi yanlış anlamışsınız” düşüncesi doğru mudur?

Ayet ve hadislerin doğru anlaşılması için ilim ehline başvurmak gerekir; fakat hiçbir şeyhin yanlış olduğu peşinen kabul edilemez. Bir meselede delilin anlamı veya uygulanışı hakkında farklı ilmi yorumlar bulunabilir. Böyle durumlarda güvenilir âlimlerin açıklamaları araştırılır. Bir kişinin sözünü her durumda doğru sayıp vahyi onun sözüne uydurmaya çalışmak, insanı dinî delilden uzaklaştırır ve şirke götüren aşırı yüceltmeye kapı açabilir.

“Şeyhim Allah’ın özel koruması altındadır; bu yüzden onun bütün emirlerine uymak zorundayım” denirse?

Bir şeyhin kendisini hatasız ilan etmesi veya müridlerinin ona böyle bir makam vermesi, mutlak itaat yükümlülüğü oluşturmaz. Allah’a isyan içeren bir emre uyulmaz. Bir insana, Allah’ın hükümlerini değiştirme veya kendi sözünü vahyin üstüne çıkarma yetkisi tanımak ise tevhi di bozan bir inançtır. Ancak bir kişinin her sözünü doğru sanarak yanlışması ile ona bilinçli biçimde Allah’a ait din koyma yetkisi vermek aynı değildir.

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“İtaat ancak meşru olandadır.” (Buhârî, 7257; Müslim, 1840)

Bir şeyhin yanlışını fark ettiğinde ona saygısızlık etmiş olur muyum?

Hayır. Saygı göstermek, bir insanı hatasız kabul etmeyi gerektirmez. Bir hocanın yanlışını fark ettiğinde meseleyi doğru anladığından emin ol, delilini araştır ve uygun bir üslupla sor. Kişiyi küçük düşürmeden de sözünün veya davranışının yanlış olduğunu açıklayabilirsin. İnsanlara saygı ile Allah’ın hükmüne bağlılık birbirine karşıt değildir.

Öyleyse şeyhime veya hocama karşı nasıl bir tutum benimsemeliyim?

İlminden yararlan, doğru nasihatlerini dinle ve ona hakkı olan saygıyı göster; fakat onu yanlış kabul etme. Söylediklerini Kur'an ve sahih sünnetin ölçülerıyla değerlendir. Bir görüşünde hata ettiğinde onu savunmak için dinin hükümlerini değiştirmeye çalışma. Mutlak bağlılığını bir insana değil, Allah’a ve Resûl’ünün getirdiği hakka yönelt.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Allah’ın ve Resûlü’nün önüne geçmeyin.” (Hucurât, 49/1)

UBEYDULLAH ARSLAN

İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

32

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



32.

'ŞEYH GÜNAH İŞLEDİĞİNDE "VELİLERİN YAPTIKLARI BİZE HARAM, ONLARA HELALDİR" DEMEK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

Şeyhin rüyasını, ilhamını veya keşfini Kur'an ve sünnet gibi bağlayıcı dinî delil saymak doğru mudur?

Bazıları, "Şeyhimiz Allah dostudur. Onun yaptığı bazı şeyler bize haram olsa da kendisine helaldir. Biz onun makamını anlayamayız" diyor. Bir insanın veli olması, onu dinin hükümlerinden muaf tutar mı?

Hayır. Bir insanın salih veya ilimli olması, onu Allah'ın emir ve yasaklarından muaf tutmaz. Bir şeyhin yaptığı davranışın gerçekten haram olup olmadığını doğru bilgiyle araştırmak gerekir. Ancak haram olduğu açıkça bilinen bir fiili, sırf onu bir şeyh yaptığı için helal sayamayız. Velilik iddiası, haramı helal hâle getirmez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et." (Hicr, 15/99)

"Şeyhim manevî makamda yükseldiği için artık namaz, oruç ve diğer ibadetlerle yükümlü değildir" denirse?

Manevî makam iddiası, bir Müslümanın farz ibadetlerini ortadan kaldırmaz. Resûlullah ﷺ, Allah'a kullukta ümmetine örnek olmuş ve hayatı boyunca ibadet etmiştir. Bir şeyhin kendisini namazdan, oruçtan veya dinin diğer açık yükümlülüklerinden muaf ilan etmesi için dinî dayanak yoktur. Böyle bir iddia, insanı Allah'ın hükmünü reddetmeye götürebilir.

Peki, "Şeyhimiz haram görünen bir davranışı aslında gizli bir hikmetle yapıyor" denirse?

Bir davranışın sebebini bilmemek, onun mutlaka doğru olduğu anlamına gelmez. Önce olayın doğru aktarılıp aktarılmadığını, davranışın şartlarını ve dinî hükmünü araştırmalıyız. Fakat açıkça haram olduğu anlaşılan bir fiili "gizli hikmet" gerekçesiyle dinen meşru sayamayız. Gizli hikmet iddiası, Allah'ın koyduğu sınırları değiştirme yetkisi vermez.

"Şeyhim Allah'a çok yakın olduğu için kendisine özel helaller ve haramlar bildirilir" denirse?

Bir insana, Allah'ın dininde bağımsız olarak helal ve haram belirleme yetkisi tanımak tevhide bağdaşmaz. Bir şeyhin kişisel ilhamını veya rüyasını herkes için bağlayıcı dinî hüküm sayamayız. Allah'ın açık hükmüne aykırı olduğunu bildiği hâlde bir insanın bağımsız din koyma yetkisini kabul etmek, tevhide bozan şirkettir. Bununla birlikte, bir kişinin yanlış anlaması veya bilgisizlik sebebiyle hataya düşmesiyle bu inancı bilinçli biçimde benimsemesi birbirinden ayrılmalıdır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği şeyleri kendilerine din olarak belirleyen ortakları mı var?" (Şûrâ, 42/21)

Bir şeyhin günah işlediğini öğrenirsem onu hemen kötülerim veya dinden çıktığını mı söylemeliyim?

Hayır. Önce haberin doğruluğunu, fiilin ne olduğunu ve ilgili dinî hükmü araştırmalıyım. Günah işlemek ile Allah'ın hükmünü reddederek haramı helal kabul etmek aynı şey değildir. Bir Müslümanın günah işlemesi, tek başına onun dinden çıktığını göstermez. Fiilin hükmünü açıklamakla belirli bir kişi hakkında tekfir hükmü vermeyi birbirine karıştırmam.

Öyleyse şeyhimin davranışlarını değerlendirirken hangi ölçüyü esas almalıyım?

Şeyhini de kendini de Allah'ın emir ve yasakları karşısında sorumlu bil. Onun güzel davranışlarından yararlan; yanlışını ise sırf ona bağlı olduğun için savunma. Bir konuda hüküm vermeden önce delilini öğren ve güvenilir ilim ehline danış. Hiçbir insanın manevî makamını, Allah'ın haram kıldığını helal saymanın gerekçesi yapma.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Ey Peygamber! Allah'ın sana helal kıldığını, eşlerinin hoşnutluğunu arayarak niçin kendine haram kılıyorsun?" (Tahrîm, 66/1)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

33

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



33.

'ŞEYHİN RÜYASINI, İLHAMINI VEYA KEŞFİNİ KUR'AN VE SÜNNET GİBİ BAĞLAYICI DİNİ DELİL SAYMAK DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyhim kalbimden geçenleri bilir ve nerede olsam heni görür"
inanıcı tevhidî nasıl etkiler?

Bazılan, "Şeyhimiz rüyasında Peygamberimizi ﷺ gördü ve ondan yeni bir zikir öğrendi. Bu yüzden bütün müridler o zikrî yapmak zorundadır" diyor. Bir şeyhin rüyası dinî hüküm koyabilir mi?

Hayır. Bir kimsenin rüyası, bütün Müslümanları bağlayan yeni bir ibadet veya dinî zorunluluk belirleyemez. Rüyasında ne gördüğünü söyleyen kişi samimi olabilir; fakat onun anlattığı rüya, Kur'an ve sahih sünnet gibi dinî delil değildir. Bir zikrin özel sayısı, vakti veya biçimi dinin emri olarak sunuluyorsa bunun dayanağı vahyde aranır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı seçtim." (Mâide, 5/3)

"Şeyhim rüyasında Resûlullah'ı ﷺ gördüğüne göre ona söylenen söz mutlaka doğrudur" denirse?

Resûlullah'ı ﷺ rüyada görmekle ilgili sahih hadisler vardır; ancak bir kişinin rüyasına dayanarak yeni bir dinî hüküm konulamaz. Rüya'yı görenin ne gördüğünü ve gördüğünü nasıl yorumladığını ayrıca değerlendirmek gerekir. Resûlullah'a ﷺ nispet edilen bir söz, rüya yoluyla bütün ümmet için yeni bir emir veya yasak hâline getirilemez. Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

"Kim beni rüyasında görürse gerçekten beni görmüştür. Çünkü şeytan benim suretime giremez." (Buhârî, 6994; Müslim, 2266)

Peki, "Şeyhimize keşif yoluyla gaybdan haber veriliyor; bu yüzden söylediklerini sorgulamayız" düşüncesi doğru mudur?

Bir kişinin keşif veya ilham iddiası, ona sınırsız gayb bilgisi ya da yanılmazlık kazandırmaz. Gaybın bilgisi Allah'a aittir; Allah, dilediği gayb bilgisini seçtiği elçilerine bildirir. Bir şeyhin, kendi keşfine dayanarak herkesin gizli hâlini kesin biçimde bildiğini veya geleceği yanılmadan haber verdiğini söylemek dinî delil gerektirir. Bir insana Allah'a mahsus mutlak gayb bilgisini atfetmek, tevhidî bozan şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez." (Neml, 27/65)

"Şeyhimin ilhamı, ayet ve hadisin açık hükmüne aykırı görünse de ona uymalıyım" denirse? Hiçbir rüya, ilham veya keşif, Allah'ın ve Resûlü'nün hükmünü değiştiremez. Bir insanın yaşadığı kişisel bir hâli dinî delil sayarak haramı helal, helali haram kabul etmek doğru değildir. Böyle bir anlayış, insanı vahyin yerine kişisel iddiaları koymaya ve şirke götürebilir. Bununla birlikte, bir rüyayı yanlış yorumlamak ile bilinçli biçimde bir insana Allah'a ait din koyma yetkisi vermek aynı şey değildir.

Öyleyse rüya, ilham ve keşif iddiaları karşısında nasıl davranmalıyım?

Rüyaları ve kişisel manevî tecrübeleri, Kur'an ve sahih sünnetin yerine koyma. Bir şeyhin rüyasına dayanarak sana yeni bir ibadet emredilirse delilini sor. Bir kişinin gaybı kesin olarak bildiği veya dinin hükümlerini değiştirebildiği iddiasını kabul etme. Dinî ölçün kişilerin rüyaları değil, Allah'ın kitabı ve Resûlü'nün sahih sünneti olsun.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"O, gaybı bilendir. Gaybını, razı olduğü bir elçi dışında hiç kimseye açmaz." (Cin, 72/26-27)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

34

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



34.



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyhim benim kaderimi değiştirir, rızkımı artırır ve başıma gelecek belaları önler" inancı tevhidî nasıl etkiler?

"ŞEYHİM KALBİMDEN GEÇENLERİ BİLİR VE NEREDE OLSAM BENİ GÖRÜR" İNANCI TEVHİDİ NASIL ETKİLER?

Bazıları, "Şeyhim nerede olursam olayım beni görür, kalbimden geçenleri bilir. Onun huzurunda olmasam da bütün hâllerimden haberdardır" diyor. Bir insanın böyle bir bilgiye sahip olduğuna inanmak doğru mudur?

Hayır. Bir şeyhin bütün müridlerini her yerde gördüğünü ve kalplerinden geçenleri eksiksiz bildiğini kabul etmek için dinî delil gerekir. İnsanlar, gördükleri davranışlardan veya duydukları sözlerden bazı şeyleri anlayabilir; fakat bu, kalplerde saklanan her şeyi ve uzakta gerçekleşen bütün olayları bildikleri anlamına gelmez. Allah'a mahsus sınırsız ilim ve gözetme yetkisini bir insana atfetmek, tevhidî bozan şıktır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Şüphesiz O, göğüslerin özünü hakkıyla bilendir." (Mülk, 67/13)

"Şeyhim yüzüme bakınca ne düşündüğümü anlıyor. Bu, kalbimi bildiğini göstermez mi?" dersem?

Bir insanın davranışlarından, sözlerinden veya yüz ifadesinden düşüncelerini tahmin etmek ile kalbindeki her şeyi kesin olarak bilmek farklıdır. Tecrübeli bir hoca, öğrencisinin üzüntüsünü veya bir konudaki tereddüdünü fark edebilir. Ancak bu gözlem, ona sınırsız gayb bilgisi kazandırmaz. Tahminin doğru çıkması da o kişiyi yanılmaz hâle getimez.

"Şeyhim uzaktayken yaptığım bir şeyi bana söyledi. Demek ki beni her an görüyor" denirse?

Bir olaydan haberdar olmak, bütün olayları her an görmek anlamına gelmez. Şeyh o bilgiyi birinden duymuş, bir işaretten çıkmış veya tahminde bulunmuş olabilir. Nasıl öğrendiğini bilmiyor olman, ona Allah'a mahsus bir yetki vermeni gerektirmez. Tek bir olaydan hareketle bir insanın her yerde hazır ve her şeyden haberdar olduğu sonucuna varılamaz.

"Allah, sevdiği kullarına gaybdan bazı şeyleri bildiremez mi?" diye sorulursa?

Allah'ın dilediğini bildirmeye gücü yeter; ancak bir kişinin kendisine gaybdan bilgi verildiğini söylemesi, iddiasını kendiliğinden doğrulamaz. Kur'an, Allah'ın gayb bilgisini dilediği elçilerine bildirdiğini haber verir. Bir şeyhin bu konudaki kişisel iddiasını, onun bütün kalpleri bildiğine veya bütün müridlerini her an gördüğüne delil sayamayız.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"O, gaybı bilendir. Gaybını, razı olduğu bir elçi dışında hiç kimseye açmaz." (Cin, 72/26-27)

"Şeyhim beni her an gördüğü için onun hoşnutluğunu kaybetmekten, Allah'a karşı sorumluluğumdan daha çok korkuyorum" diyen biri nasıl düşüncelidir?

Kulluğunun merkezine şeyhinin seni izlediği düşüncesini değil, Allah'ın seni bildiği ve gördüğü gerçeğini koymalısın. Bir hocanın nasihatini önemseyebilirsin; fakat ona, Allah'a mahsus gözetme ve kalpleri bilme yetkisi atfetme. Şeyhin her yerde hazır olduğuna ve bütün gizli hâllerini bildiğine inanmak, insanı ona Allah'a ait sıfatlar vermeye ve şirke götürür.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Nerede olursanız olun, O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir." (Hadid, 57/4)

Öyleyse şeyhimin bilgisi ve manevî makamı hakkında hangi ölçüyü esas almalıyım?

Şeyhini, bilgisi ve imkânları sınırlı bir insan olarak değerlendir. İlminden ve doğru nasihatlerinden yararlan; fakat kalbini eksiksiz bildiğine, seni her yerde gördüğüne veya bütün gizli hâllerinden haberdar olduğuna inanma. Gaybı bütünüyle bilen Allah'tır. Belirli bir kişi hakkında hüküm vermeden önce de onun ne söylediğini ve neyi kastettiğini araştır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez." (Neml, 27/65)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

35

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



35.

"ŞEYHİM BENİM KADERİMİ DEĞİŞTİRİR, RIZKIMI ARTIRIR VE BAŞIMA GELECEK BELALARI ÖNLER" İNANCI TEVHİDİ NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyhim bana nazar ettiğinde günahlarım silinir ve kalbim temizlenir"
inanıcı tevhidi nasıl etkiler?

Bazıları, "Şeyhim isterse kaderimi değiştirir, rızkımı artırır ve başıma gelecek belaları önler. Onun manevî gücü sayesinde güvendedim" diyor. Bir insana böyle bir yetki vermek doğru mudur?

Hayır. Kaderin hükmü, rızkın takdiri ve bütün varlık üzerindeki mutlak tasarruf Allah'a aittir. Bir şeyhin, Allah'tan bağımsız olarak kaderi değiştirdiğine, dilediğine rızık verdiğine veya bütün belaları önlediğine inanmak, ona Allah'a mahsus bir yetki atfetmektir. Bu inanç, tevhidi bozan büyük şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah sana bir zarar dokundurursa onu O'ndan başka giderecek yoktur. Sana bir hayır dilerse O'nun lütfunu geri çevirecek de yoktur." (Yûnus, 10/107)

Peki, bir hocanın benim için dua etmesi veya zor zamanımda bana yardım etmesi de aynı şey midir?

Hayır. Bir insanın senin için Allah'a dua etmesi veya gücü yettiği bir konuda sana yardım etmesi ile ona kader üzerinde bağımsız yetki vermek aynı değildir. Hayatta olan bir hocandan dua isteyebilir, nasihat alabilir ve yapabileceği işlerde yardımını talep edebilirsin. Ancak duayı kabul eden, rızkı veren ve sebepleri yaratan Allah'tır.

"Şeyhim Allah'ın izniyle kaderimi değiştiriyor; ben ona bağımsız bir güç vermiyorum" denirse? "Allah'ın izniyle" sözü, bir insana nispet edilen her olağanüstü yetkiyi kendiliğinden doğrulamaz. Allah'ın bir kulun duasını kabul etmesi başka; o kulun bütün müridlerinin kaderini dilediği gibi yönettiğini iddia etmek başkadır. Şeyhin görünmeyen biçimde kader üzerinde tasarrufta bulunduğu iddiası dinî delil gerektirir. Allah'a mahsus mutlak tasarruf yetkisi hiçbir kula verilemez.

"Şeyhime bağlanırsam rızkım açılır; ondan ayrılırsam bereketim kesilir ve başıma bela gelir" denirse?

Rızkını ve güvenliğini bir şeyhe bağlılığının zorunlu sonucu olarak görme. Bir insan sana iş bulmada yardımcı olabilir veya hayırlı bir tavsiyede bulunabilir; fakat rızkın kaynağı o değildir. Şeyhten ayrılan herkesin belaya uğrayacağını söylemek de delilsiz bir iddiadır. Bir şeyhe, dilediğine rızık verme veya dilediğine bela gönderme yetkisi atfetmek, insanı şirke götürür.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır." (Zâriyât, 51/58)

Peki, dua ve sadakanın belaların giderilmesine vesile olabileceğini söylemek kader inancına aykırı mıdır?

Hayır. Dua etmek, sadaka vermek, tedavi olmak ve tehlikelerden korunmak için tedbir almak meşru sebeplere başvurmaktır. Allah, sebepleri ve sonuçlarını kendi ilmi ve takdiriyle yaratır. Bir kulun duasının kabul edilmesi, o kulun Allah'tan bağımsız olarak kaderi yönettiği anlamına gelmez. Sebeplere başvurmak ile sebeplere ilahî yetki atfetmek birbirinden ayrılmalıdır.

Öyleyse rızık, kader ve belalardan korunma konusunda nasıl inanmalıyım?

Rızkı Allah'tan iste, sıkıntılarında O'na dua et ve meşru sebeplere başvur. İnsanların yardımından ve hayırlı dualarından yararlanabilirsin; fakat kaderini yöneten, sana bağımsız biçimde rızık veren veya bütün belaları senden uzaklaştıran bir şeyh bulunduğuna inanma. Allah'a mahsus yetkileri kullara vermek büyük şirktir. Belirli bir kişi hakkında hüküm vermeden önce ise onun ne söylediği ve neye inandığı araştırılmalıdır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim Mevlâmızdır." (Tevbe, 9/51)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

36

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



36.

"ŞEYHİM BANA NAZAR ETTİĞİNDE GÜNAHLARIM SİLİNİR VE KALBİM TEMİZLENİR" İNANCI TEVHİDİ NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyhim bana özel zikir verdi; bu zikri yapmayan
Allah'a ulaşamaz" anlayışı doğru mudur?

Bazıları, "Şeyhimin yüzüne bakmam veya onun bana nazar etmesi günahlarımı siler, kalbimi temizler ve beni Allah'a yaklaştırır" diyor. Bir insanın bakışı böyle bir yetkiye sahip midir?

Günahları bağışlayan ve kalpleri arındıran Allah'tır. Bir hocanın güzel örneği, nasihatı ve davranışları kişinin tövbe etmesine vesile olabilir. Ancak bir şeyhin bakışının kendiliğinden günahları sildiğini veya kalpleri arındırdığını söylemek için dinî delil gerekir. Bir insana Allah'tan bağımsız günah bağışlama yetkisi atfetmek, tevhibi bozan şirktir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir?" (Âl-i İmrân, 3/135)

"Şeyhimin yanında bulununca içim huzurla doluyor ve ibadete daha çok yöneliyorum. Bu da yanlış mı?" dersem?

Hayır. Salih bir insanın sohbetinden etkilenmek, güzel nasihatleri sayesinde ibadete yönelmek ve onun yanında huzur hissetmek başka; bakışına günah silme gücü atfetmek başkadır. Faydalı bir sohbet seni tövbeye teşvik edebilir. Fakat günahlarının bağışlanmasını şeyhin bakışına değil, Allah'ın rahmetine ve samimi tövbeye bağlamalısın.

"Şeyhim bana bir kez nazar ederse yıllardır işlediğim bütün günahlarım silinir; ayrıca tövbe etmeme gerek kalmaz" denirse?

Bu iddianın Kur'an ve sahih sünnette dayanağı yoktur. Bir insanın bakışını günahların bağışlanmasını garantisi saymak, kişiyi tövbeden ve kulluk sorumluluğundan uzaklaştırabilir. Şeyhin nazarını Allah'ın bağışlamasının yerine koymak, insanı şirke götürür. Şirke yüceltmeye kapı açar. Günah işlediğinde doğrudan Allah'a yönelip tövbe etmelisin.

"Şeyhim benim kalbimdeki kötülükleri çekip alır ve bana kendi manevî temizliğini aktarır" denirse?

Bir hocanın öğüdü ve örneği, kalbini düzeltmene yardımcı olabilir; fakat kalpler üzerinde bağımsız tasarruf yetkisi ona ait değildir. Kalbini arındırmak için imanını güçlendirmeye, samimi tövbeye, ibadete ve güzel ahlaka yönelmelisin. Bir şeyhin, Allah'tan bağımsız olarak dilediği kişinin kalbini temizlediğine inanmak, ona Allah'a mahsus bir yetki vermektir ve büyük şirktir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah, dilediğini arındırır." (Nisâ, 4/49)

Peki, bir hocanın benim için bağışlanma dilemesi veya bana tövbe etmemi öğütmesi de aynı şey midir?

Hayır. Bir Müslümanın senin için Allah'tan bağışlanma dilemesi ve sana tövbeyi öğütmesi meşruttur. Burada bağışlayan hoca değil, Allah'tır. Hayatta olan birinden senin için dua etmesini isteyebilirsin; fakat onun bakışını, dokunuşunu veya şahsını günahların silinmesinin zorunlu şartı olarak görme.

Öyleyse günahlarımdan arınmak ve kalbimi temizlemek için ne yapmalıyım?

Günahlarını Allah'a itiraf ederek samimiyetle tövbe et, bağışlanmayı O'ndan iste ve yanlış davranışlarını düzeltmeye çalış. Bir hocanın ilminden ve nasihatinden yararlanabilirsin; ancak günahlarını onun sildiğine veya kalbini bağımsız biçimde onun temizlediğine inanma. Bağışlanma ve kalplerin arınması Allah'ın elindedir. Belirli bir kişi hakkında hüküm vermeden önce ise ne söylediği ve neyi kastettiği araştırılmalıdır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir." (Şems, 91/9)

UBEYDULLAH ARSLAN

İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS. 10 /106

37

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR

37.

"ŞEYHİM BANA ÖZEL ZİKİR VERDİ; BU ZİKİRİ YAPMAYAN ALLAH'A ULAŞAMAZ" ANLAYIŞI DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyhime bağlanmadan Allah'a ulaşamam; onun aracılığı
olmadan ibadetlerim kabul edilmez" anlayışı tevhidi nasıl etkiler?

Bazıları, "Allah'a yaklaşmak için mutlaka bir şeyhten özel zikir almalsın. Şeyhin verdiği zikri yapmayan kişi manevî olarak ilerleyemez" diyor. Allah'a yaklaşmak için bir şeyhin özel zikrine bağlanmak şart mıdır?

Hayır. Allah'a yaklaşmak, bir şeyhin verdiği özel zikre bağlanmaya şart koşulamaz. Zikir, Allah'ın emrettiği bir ibadettir. Kur'an'da ve sahih sünnette öğretilen zikirleri öğrenmek için bir hocadan yardım alabilirsin. Ancak bir şeyhin belirlediği zikri, bütün Müslümanların yapmak zorunda olduğu bir ibadet veya Allah'a ulaşmanın tek yolu olarak sunmak dinî delil gerektirir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin." (Ahzâb, 33/41)

"Şeyhim bana günde bin defa belirli bir sözü söylememi tavsiye etti. Bunu yapmam yanlış mı?" dersem?

Bir hocanın sana zikir yapmayı hatırlatması ile kendi belirlediği sayı ve biçimi dinin zorunlu emri sayması aynı değildir. Bir zikrin belirli sayıda, belirli vakitte veya özel bir yöntemle yapılmasının sünnet olduğu söyleniyorsa bunun delili gösterilmelidir. Dinde sabit olmayan bir uygulamayı, Resûlullah'ın ﷺ öğrettiği özel bir ibadet gibi sunmak doğru değildir.

"Şeyhimin verdiği zikri yapmazsam Allah beni kabul etmez; bütün ibadetlerim boşa gider" denirse?

Bir insanın belirlediği özel zikri yapmamayı, Allah'ın bütün ibadetleri reddetmesinin sebebi saymak için delil yoktur. Namaz, dua, tövbe ve diğer meşru ibadetler bir şeyhin iznine bağlı değildir. Allah'a kulluğu bir şeyhin onayına veya onun belirlediği özel zikre bağlamak, insanı kişilere aşırı bağımlılığa ve şirke götüren inançlara sürükleyebilir.

"Şeyhim zikrime manevî güç verir; onun izni olmadan yaptığım zikir Allah'a ulaşmaz" denirse?

Zikrin Allah katında kabulünü sağlayan bağımsız bir manevî yetki hiçbir şeyhe ait değildir. Bir hoca sana zikrin anlamını ve sünnetteki uygulamasını öğretebilir; fakat Allah'a yönelttiğin ibadetin O'na ulaşması için şeyhinin ruhundan güç alman gerektiği iddiası delil gerektirir. Bir şeyhe, Allah'ın ibadetleri kabul etme yetkisini vermek tevhidle bağdaşmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Kullarım sana beni sorduklarında, şüphesiz ben yakınlım. Bana dua ettiğinde dua edenin duasına karşılık veririm." (Bakara, 2/186)

Peki, zikir halkasına katılmak veya başkalarıyla birlikte Allah'ı anmak da aynı şekilde mi değerlendirilir?

Allah'ı anmak için bir araya gelmek ile delilsiz bir zikir biçimini dinin zorunlu merasimi saymak aynı meselelerdir. Bir toplantıda Kur'an okumak, sahih zikirleri öğrenmek ve dinî nasihat dinlemek faydalı olabilir. Ancak belirli hareketlerin, sayıların veya sözlerin özel dinî fazileti bulunduğu iddia ediliyorsa delili sorulmalıdır. Bir uygulamanın yaygın olması, tek başına onun sünnet olduğunu göstermez.

Öyleyse Allah'ı nasıl zikretmeliyim?

Kur'an'da ve sahih sünnette öğretilen zikirleri öğren; anlamlarını düşünerek Allah'ı an. Bilmediğin konularda güvenilir ilim ehline danışabilirsin. Fakat Allah'a yaklaşmanın tek yolunun bir şeyhin verdiği özel zikir olduğuna veya onun izni olmadan ibadetinin kabul edilmeyeceğine inanma. Zikrini yalnızca Allah'a yönelt; kulluğunu bir insanın manevî yetkisine bağlama.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Beni anın ki ben de sizi anayım." (Bakara, 2/152)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.

TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS, 10 /106

38

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



38.

"ŞEYHİME BAĞLANMADAN ALLAH'A ULAŞAMAM; ONUN ARACILIĞI OLMADAN İBADETLERİM KABUL EDİLMEZ" ANLAYIŞI TEVHİDİ NASIL ETKİLER?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Şeyhimin rızasını kazanırsam Allah'ın rızasını da kesin kazanırım"
anlayışı doğru mudur?

Bazıları, "Allah'a yaklaşmak istiyorsan mutlaka bir şeyhe bağlanmalısın. Şeyhin olmazsa ibadetlerin Allah'a ulaşmaz" diyor. Allah'a kulluk etmek için bir şeyhin aracılığı şart mıdır?

Hayır. Allah'a dua etmek, tövbe etmek ve ibadet etmek için bir şeyhin aracılığı şart değildir. Bir hocadan din öğrenmek ve nasihat almak başka; Allah'ın seni ıslah etmesi veya ibadetini kabul etmesi için o hocanın manevî iznini zorunlu görmek başkadır. Allah'a kulluğu bir insanın aracılığına bağlamak için dinî delil gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Kullarım sana beni sorduklarında, şüphesiz ben yakınım. Bana dua ettiğinde dua edenin duasına karşılık veririm." (Bakara, 2/186)

"Şeyhim benimle Allah arasında bir kapıdır. Onun izni olmadan yaptığım dua kabul edilmez" derirse?

Hiçbir insan, Allah'a dua etmenin zorunlu kapısı değildir. Bir hocanın sana dua etmeyi öğretmesi veya senin için Allah'a dua etmesi meşrudur. Fakat Allah'ın duanı ıslah etmesini ve kabul etmesini şeyhinin iznine bağlamak, ona dinin vermediği bir yetki atfetmektir. Bu anlayış, insanı Allah ile kul arasına zorunlu bir manevî aracı koymaya ve şirke götürebilir.

"Ben şeyhime ibadet etmiyorum; yalnızca onun beni Allah'a yaklaştıracığına inanıyorum" dersem?

Bir insanın sana din öğretmesiyle ona ibadet ederek Allah'a yaklaştırmaya çalışmak aynı değildir. Kur'an, Allah'a yakınlaştıracakları düşüncesiyle başkalarına ibadet edilmesini reddeder. Şeyhe dua etmek, ondan yalnızca Allah'ın verebileceği görünmeyen yardımı istemek veya ona ibadet niteliğinde yakarmak büyük şirktir. "Beni Allah'a yaklaşıyor" demek, ibadeti Allah'tan başkasına yöneltmeyi meşru hâle getimez.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Biz onlara ancak bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." (Zümer, 39/3)

"Şeyhim bana Allah'a giden yolu gösteriyor. O hâlde ona bağlanmam yanlış mı?" diye sorarsam?

Bir hocanın Kur'an ve sahih sünneti öğretmesinden yararlanmak yanlış değildir. İlim ehline danışabilir, doğru nasihatlerini dinleyebilir ve güzel davranışlarını örnek alabilirsin. Yanlış olan, onun şahsını Allah'a yaklaşmanın vazgeçilmez şartı saymak veya ona Allah'a mahsus yetkiler vermektir. İlim öğrenmek için hocaya başvurmak ile ibadet etmek için şeyhi zorunlu aracı kabul etmek birbirinden ayrılmalıdır.

"Şeyhimden ayrılırsam Allah beni kabul etmez; bütün ibadetlerim boşa gider" derirse?

Bir şeyhe bağlı kalmayı, bütün ibadetlerin kabulünün zorunlu şartı saymak için delil yoktur. Allah'ın emirlerine uymak, samimiyetle tövbe etmek ve meşru ibadetleri yerine getirmek bir şeyhin onayına bağlı değildir. Bir insanı Allah'ın rahmetine ulaşmanın tek kapısı gibi görmek, kişiyi ona aşın bağlılığa ve şirke taşıyan inançlara sürükleyebilir.

Öyleyse Allah'a yaklaşmak için nasıl bir yol izlemeliyim?

Duanı doğrudan Allah'a yönelt; tövbeni O'na yap ve ibadetlerini O'nun rızası için yerine getir. Kur'an ve sahih sünneti öğrenmek için güvenilir ilim ehline danışabilirsin. Ancak Allah'ın seni ıslah etmesini, bağışlamasını veya ibadetini kabul etmesini bir şeyhin iznine bağlama. Allah'a kullukta zorunlu manevî aracı arama; ibadetini yalnızca O'na yönelt.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Şüphesiz mescitler Allah'ındır. O hâlde Allah ile birlikte hiç kimseye dua etmeyin." (Cin, 72/18)

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğumuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNUS. 10 /106



39

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



39.

"ŞEYHİMİN RIZASINI KAZANIRSAM ALLAH'IN RIZASINI DA KESİN KAZANIRIM" ANLAYIŞI DOĞRU MUDUR?



MUHATAP



DAVETÇİ

Bazıları, "Şeyhim benden razıysa Allah da benden razıdır. Şeyhim bana danılırsa Allah da bana danılır" diyor. Allah'ın rızası, bir şeyhin hoşnutluğuna bağlı mıdır?

Hayır. Allah'ın rızasını kazanmanın ölçüsü, bir şeyhin kişisel hoşnutluğu değildir. Bir hocanın doğru nasihatlerini dinlemek ve ona güzel davranmak hayırlı olabilir. Ancak hiçbir insan, kendi rızasını Allah'ın rızasının kesin göstergesi olarak ilan edemez. Allah'ın rızasını bir şeyhin şahsına kayıtsız şartsız bağlamak, onu dinin belirlemediği bir makama yükseltmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür." (Tevbe, 9/72)



MUHATAP



DAVETÇİ

"Şeyhim bana kızdı. Demek ki Allah da benden razı değil" diye düşünmem doğru mudur?

Bir insanın sana kızmaması, Allah'ın senden razı olmadığını kesin olarak göstermez. Önce davranışını değerlendir: Bir haksızlık yaptıysan düzelt ve gerekiyorsa özür dile. Fakat şeyhin haksız bir isteğini yerine getirmedeğin için sana kızmışsa bunu Allah'ın gazabı olarak görme. Bir kişinin duyguları, Allah'ın senin hakkındaki hükmünü bildiren vahiy değildir.



MUHATAP



DAVETÇİ

"Şeyhimin her emrini yerine getirirsem Allah'ın sevgisini mutlaka kazanırım" denirse?

Allah'a itaat içeren doğru bir öğüde uymakla, bir şeyhin bütün emirlerini sorgusuz yerine getirmek aynı değildir. Bir insan seni hayra çağırabilir; ancak Allah'a isyan içeren emrine uyulmaz. Allah'ın rızası için Allah'ın hükmüne aykırı davranılamaz.

Resûlullah ﷺ şöyle buyurmıştır:

"İtaat ancak meşru olandadır." (Buhârî, 7257; Müslim, 1840)



MUHATAP



DAVETÇİ

"Şeyhim beni affederse günahlarım da bağışlanır; onun rızasını almam tövbe etmem için yeterlidir" denirse?

Bir insandan özür dilemek ile Allah'tan günahlarının bağışlanmasını istemek farklıdır. Birine haksızlık ettiysen onun hakkını iade etmeli ve kendisinden helallik istemelisin. Fakat Allah'a karşı işlediğin günahların bağışlanmasını şeyhinin onayına bağlayamazsın. Bir şeyhe Allah'tan bağımsız günah bağışlama yetkisi atfetmek, tevhidi bozan şirktr.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir?" (Âl-i İmrân, 3/135)



MUHATAP



DAVETÇİ

"Şeyhim benden razı olmazsa bütün ibadetlerim boşa gider" denirse?

Bir şeyhin kişisel hoşnutsuzluğunu, bütün ibadetlerin geçersiz olmasının kesin sebebi saymak için dinî delil yoktur. İbadetlerini Allah için yapmalı, O'nun emirlerine uymalı ve insanlara karşı sorumluluklarını yerine getirmelisin. Bir şeyhin rızasını Allah'ın rızasının zorunlu şartı hâline getirmek, insanı kullara aşın bağlılığa ve şirke götüren inançlara sürükleyebilir.



MUHATAP



DAVETÇİ

Öyleyse şeyhimle ilişkimde Allah'ın rızasını nasıl gözetmeliyim?

Hocana saygılı ol, doğru nasihatlerinden yararlan ve hakkını gözet; fakat onun hoşnutluğunu Allah'ın hükmünün önüne geçirme. Bir konuda anlaşmazlık yaşarsan meseleyi delille değerlendir. Hata ettiysen düzelt; Allah'a isyan içeren bir talebi ise kabul etme. Amacın bir insanı her durumda memnun etmek değil, Allah'ın rızasını kazanmaya çalışmak olsun.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." (Âl-i İmrân, 3/31)



DELİL



SONRAKİ SORU:

"Tarikat, şeyh ve mürid ilişkisini tevhid ölçüsüyle değerlendirirken Müslüman hangi temel ilkeleri esas almalıdır?"

UBEYDULLAH ARSLAN
İSLAM DAVETÇİSİ
Okuduğunuz için teşekkür ederim.



TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

"Allah'ı bırakıp sana fayda da zarar
da vermeyecek olan şeylere yalvarma."

YÖNÜS, 10 /106



40

/40

SAHİH BİLGİ
SAĞLAM AKİDE
KURTULUŞUN YOLUDUR



40.

TARİKAT, ŞEYH VE MÜRİD İLİŞKİSİNİ TEVHİD ÖLÇÜSÜYLE DEĞERLENDİRİRKEN MÜSLÜMAN HANGİ TEMEL İLKELERİ ESAS ALMALIDIR?



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



MUHATAP



DAVETÇİ



DELİL



SERİ TAMAMLANDI — 40/40 —

Bu seri boyunca şeyhe bağlılık, râbita, türbe ziyareti, dua, şefaât ve zikir gibi birçok konuyu ele aldık. Bütün bunları değerlendirirken temel ölçümüz ne olmalıdır?

Temel ölçü, ibadeti yalnızca Allah'a yöneltmek ve dinî iddiaları Kur'an ile sahih sünnetin delilleriyle değerlendirmektir. Bir insanın ilminden yararlanmak, nasihatini dinlemek ve güzel davranışlarını örnek almak başka; ona Allah'a mahsus yetkiler vermek veya ibadeti ona yöneltmek başkadır. Bir uygulamayı değerlendirirken önce bu ayrımı gözetmeliyiz.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz." (Fâtîha, 1/5)

Bir şeyhi sevmek, ona saygı göstermek ve dinî konularda kendisine danışmak yanlış mıdır?

Hayır. İlim ehline danışmak ve doğru nasihatlerinden yararlanmak meşrûdur. Ancak hiçbir insan yanılmaz değildir. Bir şeyhin sözünü vahyin üstüne çıkarma, onu Allah'a kulluğun zorunlu aracısı sayma ve Allah'a isyan içeren emrine uyma. Saygı, kayıtsız şartsız itaat anlamına gelmez.

Hangi inanç ve davranışlar tevhidi doğrudan bozar; hangileri insanı şirkte götürebilir?

Dua, kurban ve secde gibi ibadetleri Allah'tan başkasına yöneltmek; bir insana Allah'a mahsus bağımsız güç, mutlak gayb bilgisi veya günah bağışlama yetkisi vermek tevhidi bozan şirklerdir. Kabirlere delilsiz özel fazilet atfetmek, şeyhi yanılmaz saymak ve onun rızasını Allah'ın rızasının kesin şartı görmek gibi anlayışlar ise kişiyi aşırı yüceltmeye ve şirkte götürebilir. Her fiili, ne anlama geldiğini ve hangi inançla yapıldığını dikkate alarak değerlendirmeliyiz.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Şüphesiz mescitler Allah'ındır. O hâlde Allah ile birlikte hiç kimseye dua etmeyin."

(Cin, 72/18)

Bir tarikat mensubunda yanlış bir söz veya davranış gördüğümde hemen onun hakkında şirk ya da küfür hükmü vermeli miyim?

Hayır. Bir sözün veya fiilin dinî hükmünü açıklamak ile belirli bir kişi hakkında hüküm vermek aynı değildir. Önce sözün gerçekten söylenip söylenmediğini, neyin kastedildiğini ve fiilin hangi şartlarda gerçekleştiğini araştırmalıyız. Bilgisizlik, yanlış anlama ve diğer ilgili hususlar değerlendirilmeden kişiler hakkında aceleyle hüküm verilmez. Amacımız şahısları damgalamak değil, hatayı delille açıklamak ve doğruya davet etmektir.

Peki, bir tarikatın bütün mensuplarını veya bütün hocaları aynı şekilde değerlendirmek doğru mudur?

Hayır. İnsanların sözleri, inançları ve uygulamaları aynı olmayabilir. Bir kişinin hatası başkasına yüklenmez. Bir topluluğun adından hareketle her mensubunun aynı inanca sahip olduğu varsayılmaz. Her iddiayı ve uygulamayı kendi deliliyle değerlendirir; insanlar hakkında adaletli ol.

Bu seriden sonra Allah'a kulluğumda nasıl bir yol izlemeliyim?

Duanı ve ibadetini yalnızca Allah'a yönelt. Kur'an'ı ve sahih sünneti öğren; bilmediğin konularda güvenilir ilim ehline danış. Salih insanları sev ve güzel davranışlarını örnek al; fakat hiçbir insanı yanılmaz, mutlak itaat edilmesi gereken veya Allah'a ulaşmanın zorunlu aracısı olarak görme. Şirkten sakın, samimiyetle tövbe et ve kulluk sorumluluğunu bir başkasına devretme.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi

Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur." (En'âm, 6/162-163)

UBEYDULLAH ARSLAN

İSLAM DAVETÇİSİ

Okuduğunuz için teşekkür ederim.



SON SÖZ

TEVHİDİN IŞIĞINDA TARİKAT GERÇEĞİ

Bu kitapta tarikatların inanç ve uygulamalarını **tevhid, Kur'an, sahih sünnet ve dinî deliller** çerçevesinde ele aldık. Şeyhe bağlılık, râbita, zikir, türbe ziyareti, dua, şefa'at ve benzeri konuları soru-cevap yöntemiyle inceledik.

Gördük ki ele aldığımız birçok anlayış ve uygulama, tevhidin ve sünnetin ölçülerinden uzaklaşmıştır. **Kimisi insanı doğrudan şirke düşürmekte, kimisi bid'ate sürüklemekte, kimisi de hurafelere kapı açarak dinin saf anlayışını bozmaktadır.**

Allah'a mahsus yetkileri şeyhlere vermek, ölümlerden yardım istemek, ibadeti Allah'tan başkasına yöneltmek, şeyhi Allah ile kul arasında zorunlu aracı kabul etmek ve insan sözünü vahyin önüne geçirmek, basit birer görüş ayrılığı değildir. **Bunlar, tevhidin özüne dokunan ve Müslümanın inancını tehlikeye atan ciddi sapmalardır.**

Bir şeyhi sevmek, ona saygı göstermek ve ilminden yararlanmak başka; onu yanılmaz kabul etmek, her sözünü doğru saymak, Allah'ın rızasını onun rızasına bağlamak veya ona Allah'a mahsus özellikler ve yetkiler vermek başkadır. **Hiçbir şahıs, makam, rüya, keşif veya gelenek; Kur'an ve sahih sünnetin üzerinde değildir.**

Bu kitapta amacımız, tarikat mensuplarını topluca mahkûm etmek veya kişiler hakkında aceleyle hüküm vermek değildir. **Amacımız, şirki şirk, bid'ati bid'at, hurafeyi hurafe olarak ortaya koymak; insanları şahıslara körü körüne bağlılıktan kurtarıp Allah'a kulluğa ve Resûlullah'ın sünnetine davet etmektir.** Bir inancın veya fiilin hükmünü açıklamakla belirli bir kişi hakkında hüküm vermenin ayrı meseleler olduğunu da unutmamalıyız.

**Tevhid, taviz verilecek bir ayrıntı değil;
dinin temelidir.**

**Ölçümüz şahıslar değil delil, yolumuz hurafe değil sünnet,
kulluğumuz ise yalnızca Allah'adır.**